

Országgyűlési Napló

Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Szilágyi György*

Az ülésnap megnyitása.....	13771
----------------------------	-------

Napirend előtti felszólalások:

<i>Gréczy Zsolt</i> (DK).....	13771
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	13772
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	13774
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	13776
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	13778
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	13779
<i>Ungár Péter</i> (LMP).....	13781
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	13783
<i>Nunkovics Tibor</i> (Jobbik).....	13785
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	13786
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP).....	13788
<i>Schanda Tamás János</i> , innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	13790
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	13791
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter.....	13793

A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a Magyar Népköztársaság/Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság/Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság/Jugoszláv Szövetségi Köztársaság/Szerbia és Montenegró között létrejött kétoldalú nemzetközi szerződéseken való államutódlásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13795
---	-------

A Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13795
--	-------

A Magyarország Kormánya és a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa Titkársága közötti, a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa magyarországi Képviselői Irodájáról szóló székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13795
---	-------

Az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13796
--	-------

A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és különleges útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13796
---	-------

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2018. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13796
--	-------

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2020. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13797
--	-------

A fiatalok dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13797
--	-------

A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13797
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	13798
A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	13798
A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló 2019. évi XV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.	13798
A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13799
A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	13799
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.	13799
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13800
A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13800
Egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	13801
Döntések előterjesztések tárgysorozatra vételéről	13801
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal: <i>Gelencsér Attila</i> jegyző	13803
Napirend utáni felszólalások:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	13803
<i>Becsó Zsolt</i> (Fidesz)	13805
<i>Dr. Tapolczai Gergely</i> (Fidesz).....	13807
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz).....	13808
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	13809
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	13810
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	13812
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik)	13814
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik).....	13816

<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	13818
<i>Dr. Apáti István</i> (független)	13819
<i>Dúró Dóra</i> (független)	13821

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	13824
--	-------

Az ülés bezárása	13824
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
16. ülésnapja
2019. december 3-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Apák és fiúk” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy magyar film díjat nyert a múlt héten, amiből Varga Judit igazságügyi miniszter azt a következtetést vonta le, hogy kommunizálni kell. A lélektan, hát még a politika, ismeri az elfedés, a takarás szándékát. Valaki minél inkább érintett egy általa éppen szégyellt ügyben, annál inkább bizonygatja, hogy ő abban semmiképpen nem lehet érintett.

Ilyen az is, amikor a rendszerváltás idején önmagát még szocialistának nevező jelenlegi házelnök kommunizál. Ilyen az is, amikor a Fidesz alig pár napja éppen huszadszor szavazta le a kommunista-ügynök-akták nyilvánosságát. Ilyen az is, amikor Varga Judit igazságügyi miniszter, akinek tevékenységéről egyelőre annyit tudunk, hogy harmincválfőnyat tud dekázni, és ez már elég volt egy bársonyszékhez, egy filmdíj kapcsán elkezd foglalkozni Dobrev Klára, az Európai Parlament alelnökének felmenőivel. Pedig Dobrev Klára pont ugyanúgy nem tehet arról, hogy ki volt a nagyapja, mint ahogy Varga Judit sem tehet arról, hogy III/II-es hadnagy volt az apukája. Az már nagyobb baj, hogy Varga Judit úgy tesz, mintha az apukája nem csinált volna semmit, nem ártott volna senkinek. Varga Judit apukájáról nincs olyan információ, hogy bárki megszarolta volna azért a bizonyos hadnagy pozícióért. Egy szálloda igazgatója volt az Orbán-rezsimet megelőző átkos rendszerben. Emellett a titkosszolgálati teljesítményéért még pénzjutalmat is kapott. Aligha áll meg Varga Judit védekezése, hogy az édesapja, amint értesült arról, hogy mit várnak el tőle, kilépett ebből a rendszerből, hiszen a pénzt fölvette. A pénzjutalom, amely az akkori havi fizetés többszöröse volt, Varga Judit állítását kapásból cáfolja.

De az igazi baj azzal van, hogy a Fidesz általában kommunizál. KISZ-titkár miniszterelnök, KISZ-titkár és MSZMP-tag, Hazafias Népfrent-vezető miniszterek egész sora teszi hiteltelenné a Fidesz kommunizálását. Pintér Sándor, Martonyi János,

Stumpf István, Mikola István és még sokan mások fémjelzik Orbán Viktor választásait. Ma már Kövér László azt is nyilatkozta, hogy neki Pozsgay Imre jobban bejött volna köztársasági elnökként, mint '56 hőse, Göncz Árpád. De hát Kövér László is hazatért.

Be kéne fejezni a Fidesznek és a KDNP-nek, az Orbán-kormánynak a kommunizálást is, meg azt is, hogy politikai ellenfeleit családtagjaikkal próbálja lejáratni. Ha bajom van Pokorni Zoltánnal, az nem az, hogy ki volt az apja és a nagyapja, hanem hogy ígéretével ellentétben egyetlen fideszes tolvajnak sem vágta le a kezét. Orbán Viktorral sem az a bajom, hogy a gimnáziumban KISZ-titkár volt, hanem hogy tönkreteszi az országot. Varga Judittal sem az a bajom, hogy ki volt az apja, hanem hogy a maradék jogállam lebontásában bűntárs. A lélektan ismeri a bűnbocsánatot akkor is, ha valakinek terhelt a múltja, Szita Károlyt is újra megválasztották Kaposváron.

Az lenne a tisztességes megoldás, ha minden közéleti szereplőt a saját emberi, erkölcsi, politikai teljesítménye alapján értékelnénk. Kövér Lászlónak olyan kommunista ősei vannak, hogy annál már nincs vörösebb szín a festékes palettán, de nem ez a gondom vele, hanem az, hogy így beszél pártja politikai vetélytársairól, vagy aki az ellenzéki képviselők jogait csorbítja, az nem méltó a házelnöki poszt betöltésére.

Dobrev Klára pedig nem szorul védelemre. Ma a Demokratikus Koalíció a második legerősebb párt, ő pedig az Európai Parlament alelnöke. Ez bánthatja Varga Juditot, csak másról beszél közben. Kár, hogy eközben az apukája múltja segítette rálépni a gereblyére. Ha úgy tetszik, Varga Judit a Fidesz és az Orbán-kormány áldozata. Az ügynökakták nyilvánossága segíthetne a múlt feldolgozásában, de Varga Judit azt a kormányt szolgálja, amelyik ebben a tisztázásban, a múlt felderítésében nem érdekelt. Azt is tudjuk, hogy miért, de ez maradjon a Fidesz szegénye.

A 2022-es kormányváltás után rengeteg dolga lesz a mostani ellenzéknek. Új alkotmányt kell létrehozunk, helyre kell állítanunk a sajtószabadságot, vissza kell adnunk az egészségügyi dolgozókat, az oktatásban szereplőket megbecsülését, nyakunkba szakad a szegénység problémája és a porrá zúzott nemzetközi kapcsolatok rendezése, valamint a korrupciós ügyek felderítése és a bűnösök bíróság elé állítása. (Dr. Rétvári Bence: *Négyes metró például?*) De az ügynökakták nyilvánossága is feladatunk lesz, hogy a Fidesz ne tudja már takargatni a háttéremberei egy részét, ezt a munkát is nekünk kell majd elvégezni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps az ellenzék sorában.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr!

Mindig van annak valami diszkrét bája, amikor a DK padsoraiból kommunisztáznak (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ők legalább hitelesek! - Derűtség a Jobbik soraiban.*) és az elmúlt rendszert értékelik, és annak az alakjait. Mindig meglepődöm, meg kell hogy valljam, bár lassan már megszokottá válhat a dolog. És felidéznek egy olyan esetet, amit maga a miniszter asszony hozott nyilvánosságra, tehát az a Hadházy Ákos-féle oknyomozás, maradjunk annyiban, pontosan egy olyan riporton alapult, amiben a miniszter asszony nyilatkozott erről a tényről.

A másik része a dolognak, hogy nem az különböztet meg bennünket valóban, hogy ki az apa, ki a fiú - bár itt inkább apa-lány kapcsolat, talán pontosítanám egy kicsit, bár tudom, hogy egy régi cikkekre utal a képviselő úr, de talán nem mindenki érti a mai közéletben -, hanem az, hogy ki mit tesz. És ha ezt nézzük, hogy 2006 őszén, a forradalom 50. évfordulóján, amikor Gyurcsány Ferenc és pribékjei (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) lovasrohamot vezényeltek egy békésen megemlékező tömegre, amikor emberek szemét lövették ki gumilövedékkel, amikor gúnyolódtak Révész Máriuszon, amikor tényleg megverték egy képviselőt, aki felmutatta az országgyűlési igazolványát az utcán, akkor önök csöndben voltak (*Dr. Rétvári Bence: Sőt! Díszpolgár lett! Gergényi díszpolgár... - Varga Mihály: Szégyen!*), akkor Demszky Gábor kitüntette azt a rendőrparancsnokot, aki ezt a rohamot levezényelte, akkor a miniszter asszony és a férje az áldozatok mellett állt ki, jogi segítséget nyújtottak mindazoknak, akiket ártatlanul meghurcoltak, akiket csak ez a 2010-ben megalakult parlament rehabilitált, és csak akkor sikerült jogilag helyre tenni ezeket az ügyeket.

És ha '56-ról van szó, a képviselő úr mondta, hogy nem az számít, hogy kinek kik a szülei, bár a felszólalás mintha mégis erről szólt volna.

(9.10)

Pozsgay Imrét idézte. Én Pozsgay Imrének emlékszem egy nyilatkozatára, amikor azt mondta, hogy igenis azokat el kell számoltatni, akiknek a kezébe vér tapad. 1958. június 17-én ki jelentette be Nagy Imre és társai kivégzését? Aki egyfajta elégtételként tálalta ezt a közvélemény elé? És nem az a baj, hogy ez Apró Antal volt. És az sem baj, hogy rokoni kapcsolata van Dobrev Klárával, ez magánügy. Az a baj, hogy önök még mindig ugyanazon az oldalon vannak. (*Dr. Orbán Balázs: Így van!*) Mindegy, hogy Moszkvához kell igazodni, mindegy, hogy Brüsszelhez kell igazodni (*Gréczy Zsolt: Ki igazodik Moszkvához?*), mindegy az, hogy a proletár internacionalizmust kell szolgálni vagy a globalizmust, önök mindig szembefordulnak a nemzeti érdekekkel, a mai napig. (*Dr. Orbán Balázs: Így, így.*) Brüsszelben, az Európai Parlamentben (*Bangóné Borbély Ildikó: Ennek van egy diszkrét bája, államtitkár úr!*), bármilyen nemzetközi fórumon mindig arról igyekeznek meggyőzni

mindenkit, hogy Magyarországot el kell nyomni, a magyar érdekeket nem szabad érvényesülni hagyni. Önök be akarnak bennünket most éppen darálni, nem egy internacionalista nemzetközi katyvaszba, hanem egy globalista nemzetközi katyvaszba. (*Ungár Péter: Ez mit jelent?*)

Önök igenis felelősek azért, ami ebben az országban például 2002 és 2010 között történt; amikor privatizálni akarták a kórházakat, fizetősé akarták tenni az egészségügyet (*Gréczy Zsolt: Mert most nem kell fizetni az egészségügyért!*), az oktatást; amikor kórházi napidíjat vezettek be, vizitdíjat vezettek be. Önök mindig a nemzet érdekei és az itt élők érdekei ellen tettek. (*Gréczy Zsolt: Mi vagy, kommunista, hogy így beszélsz?*) El akarták adni azt az ivóvízkincset, ami itt van a talpuk alatt. Még a víztől is megfosztottak volna bennünket. Önök alig várták, hogy a termőföldet megvásárolhassák a külföldiek, hogy ugyanúgy eladhassák, ahogy az energiaszektort, a bankszektort; ahogy elköttyavetyélték a nemzeti vagyont a Horn-kormány és a Gyurcsány-kormányok alatt. (*Gréczy Zsolt: Mészáros Lőrinc! - Menczer Tamás: Feltetted a lemezt?*); ahogy például eladták, orosz kézre játszották a MOL utolsó részvénypakettjét, amit ennek a kormánynak kellett visszavásárolnia. És önök beszélnek oroszbarátságról, amikor az nekünk súlyos milliárdokba került? Eladósították az országot, folyamatosan a nemzet érdekei ellen cselekedtek.

És nagyon jól mondta, képviselő úr, ha '22-ben önök hatalomra kerülnek, akkor megint a szegénységgel kellene szembenézni. Ez egy freudi elszólás volt, ha ezzel kezdte a felszólalását. (*Gréczy Zsolt: Nem freudi elszólás!*) És azt tudom tanácsolni önöknek, ha ez a probléma nyomasztja önöket, akkor keressenek talán egy olyan platformot, ahol végre a nemzeti érdekek mellett kiállnának, a külhoni magyarok mellett, kiállnának, hogy ne emeljék megint majd az energiaárakat, és támogassák a kormányzatot ebben a törekvésében. Köszönöm szépen a türelmet. (*Gréczy Zsolt: És mi van Varga Judittal? - Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy idézettel kezdeném: „Magyar énelöttem az, aki nem bírja a homályt, sem a börtönben, sem a gondolatban. Magyar az, aki az értelmet szereti, aki a szenvedélyét csak akkor engedi szabadon, midőn a szó már nem használ az igazság elfogadtatására. Minden nép közösség. Jó magyar az, aki emberi, jó tagja a magyar közösségnek.” Ezeket a sorokat Illyés Gyula írta 1939-ben a „Ki a magyar” tanulmányában. Az idézetből, azt gondolom, egyértelműen kiderül,

kiolvasható, hogy a XX. század legnagyobb magyarja szerint nem a származás, nem a érvonal és nem is a harciasság teszi az embert magyarrá, hanem az értelmes gondolkodás, a magyar közösség érdekeinek a felvállalása.

Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Az önök politikai közösségéhez tartozó újságíró - bár ide egy kérdőjelet tettem magamnak, hogy valóban újságíró-e -, az 5. számú fideszes párttagkönyv tulajdonosa a Magyar Televízióban néhány nappal ezelőtt három társával együtt az én frakciótársam, Kocsis-Cake Olivio magyarságát vonta kétségbe, mondván, hogy hiába tud valaki magyarul, attól ő még nem lesz magyar, és a képviselőtársam nem is lehet magyar, hiszen az édesapja Afrikában, Bissau-Guineában született, így nyilván a magyarság alapkérdéseit és problémáit nem is tudja felfogni vagy nem is tudja értelmezni.

Ez a vélekedés egyébként engem mélységen felháborított. De hála istennek, nemcsak engem, hanem nagyon sok más magyar polgártársamat is, ez egyébként a Facebookon nagyon jól látható volt. Tiltakozom az ellen, hogy egyes újságírók ilyen alapon akarják osztályozni a polgártársaimat, és ítélni arról, hogy ki is a jó magyar.

Kocsis-Cake Olivio bűne az volt - legalábbis az újságírók szerint -, hogy ő közös megemlékezésre invitálta a szomszédos országok polgárait a trianoni békeszerződés 100. évfordulója kapcsán. Ezen a ponton nyomatékosan szeretném hangsúlyozni, hogy a trianoni békeszerződés egy igazságtalan békeszerződés volt, mert elszakított 3 millió magyart az anyaországtól, és külső hatalmak alá rendelte. Ez ellen akkor is és azóta is, mindig is tiltakozni kell, mindig is emlékeznünk kell rá, és tudnunk kell azt, hogy milyen kötelezettségeink vannak a határainkon kívülre szakadt magyarokkal szemben. De ebből a dologból, ebből az igazságtalan békeszerződésből nem következik az, hogy a külföldre szakadt nemzettársainkat úgy tudjuk a legjobban védeni, és úgy tudunk a legjobban az érdekeikben bármit is tenni, hogy a szégyenletes döntés után száz évvel mi még mindig acsarkodunk, gyűlölködünk a szomszéd országok ellen, azon később született generációk ellen, amelyek semmiképpen sem tehetők felelőssé nagyapáink, dédapáink tetteiért. Azt gondolom, hogy itt lenne a megbékélés ideje, nagyon fontos lenne az, hogy próbáljunk meg békében együtt élni a szomszédos országokkal, ahogy ezt egyébként a németek és a franciák is megtették, és meg tudtak egymással egyezni. József Attila „A Dunánál” című versében pontosan erről beszél: „A harcot, amelyet hőseink vívtak, / békévé oldja az emlékezés / s rendezni végre közös dolgainkat, / ez a mi munkánk; és nem is kevés.”

Tudom, államtitkár úr, aki válaszolni fog nekem, majd elkezd hazaárulózni, akár szemkilövetőzni is. Mentségemre hadd hozzam azt föl, hogy én már Ceaușescu időszakában is szakkollégistákat vittem ki Erdélybe, hogy megismerjék az ott élő magyarokat és a

kultúrát (Dr. Rétvári Bence: *Akkor mit keresel a Párbeszéd-frakcióban?*), és a rendszerváltozás után pedig több éven keresztül tanítottam a Sapientia Egyetemen ingyen és bérmentve. Éppen ezért arra kérem, hogy inkább arra próbáljon meg koncentrálni válaszában, hogy hajlandó-e elítélni és elhatárolódni a fideszes párttársa rasszista álláspontjától vagy sem, mert itt most már nem Kocsis-Cake Olivio sérelméről van szó, hanem sokkal inkább arról, hogy az Orbán-kormány hajlandó-e, képes-e útját állni az ország legújabb kori fasizálódásának. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is kezdeném azokkal a dolgokkal, amiben egyetértünk. (*Németh Szilárd István: Nem lesz könnyű.*) Egyetértünk abban, hogy magyarnak lenni döntés kérdése, nem pedig származás vagy egyéb külső megkülönböztető jegy kérdése. Ráadásul egy nem is könnyű döntés, és ez nemcsak a XX. században volt így, hanem a korábbi, vérvizataros évszázadokban is. Úgyhogy szerintem dicséret és elismerés illet mindenkit, aki belső meggyőződésből ezt a döntést meghozza.

Egyébként pedig Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, azt gondolom, nekem ez a személyes véleményem, hogy a Párbeszéd-frakció legmagyarabb tagja. De ami szerintem problémát okoz, és amiről beszélünk kellene, az az, amiről tegnap is beszélünk a napirend előtti felszólalások között, hogy tudniillik valamit képviselő úr nem ért. Azt nem érti képviselő úr, hogy mi a problémánk. Nekünk az a problémánk, amit a Momentum csinált az elmúlt hetekben. Az a problémánk, hogy Erdélyben, és az a problémánk, hogy Felvidéken ők elmentek és nem egy etnikai magyar pártot támogattak, hanem egy román, illetőleg egy szlovák pártot támogattak. És ezzel egy olyan Rubicont léptek át, amit korábban ebben a Házban csak a Demokratikus Koalíció tagjai léptek át, más parlamenti párt, más ellenzéki frakció ilyen, mi úgy gondoljuk, hogy végzetes és hibás lépésre nem vetemedett.

(9.20)

A probléma ott kezdődik - és itt jön be a képviselő úrnak és a Párbeszéd-frakciónak is a felelőssége -, hogy ha abban egyetértünk, hogy a nemzeti összetartozás ügyét meg a magyar nemzet ügyét nem szolgálja az, hogy magyar pártok parlamenten belül és parlamenten kívül a határon túliak vonatkozásában nem etnikai magyar pártok, hanem román és szlovák pártok támogatására hívnak fel, ha ebben egyet tu-

dunk érteni, akkor viszont a politikai felelősség kérdéséről is beszélnünk kell. A politikai felelősséget viszont önök mint a Párbeszéd-frakció tagjai viselik azért, mert ezekkel a politikai erőkkel önök szövetségben indulnak a választásokon. Az úgy nem megy, hogy egyik nap fölszólalunk, és azt mondjuk, hogy hát igen, valóban szegény határon túli magyarok, mi történik velük, és miért nem foglalkozik velük többet a kormány, és miért nincs ebben nemzeti konszenzus, aztán a másik napon meg elindulunk olyan parlamenti frakcióval rendelkező pártokkal szövetségben, illetőleg olyan parlamenten kívüli pártokkal szövetségben, amelyek ezt a konszenzust meg a nemzeti összetartozás ügyét tagadják. Nemcsak úgy mismásolják, hanem pontosan a képviselő úr volt ott a Magyar Állandó Értekezleten, és a Diaszpóra Tanács munkáját is figyelemmel kíséri, és láthatta, hogy azok a pártok nem voltak ott, ők nem akartak a határon túli magyar szervezetekkel találkozni. Őket nem érdekelte nem a Fidesznek és nem a kormányoldalnak az ezzel összefüggő politikája, hanem az nem érdekelte, hogy a határon túli magyar szervezetek, amelyek között nincs jobboldali meg baloldali szervezet, mit gondolnak erről az országról, és mit gondolnak a magyarság ügyéről.

S akkor még nem beszélünk arról, hogy mi történt a kettős állampolgársággal összefüggő népszavazás kapcsán, még nem beszélünk arról, hogy mi történt a 2010 utáni nemzetegyesítés közben. Ők ezeket a döntéseket és ezeket a lépéseket nem támogatják. Ők azt gondolják, hogy 2010 óta lett több mint egymillió új magyar állampolgár, hogy soha nem látott mértékben költünk forrásokat nemzetpolitikai célokra, több mint 100 milliárd forintnál tartunk, miközben soha korábban 9 milliárd forintnál többet nem költöttünk, és ők ezzel nem értenek egyet. Önök pedig ezekkel a pártokkal és ezekkel a politikusokkal szövetségben vannak. Nem az, hogy nem határolódnak el, hanem konkrétan közösen kampányolnak, közösen indulnak, és többséget alkotnak most már bizonyos önkormányzatokban is. Miről beszélünk? És ez a probléma!

S ebben bizony a Párbeszéd-frakció valamennyi tagjának felelőssége van. Ez alól a felelősség alól nem lehet kibújni. S az, hogy ön elmegy a Sapieniára tanítani, nekünk alap. Mi mindannyian járunk a határon túlra, aki pedig olyan egyetemi közegből jön, az mindenki tanít határon túli egyetemen is. Ez alap. De emiatt a képviselő úr még nem tudja kivonni magát a felelősség alól, amit önök, a Párbeszéd tagjai mindannyian egyetemlegesen viselnek.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselőasszony, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A múlt héten volt a Népjóléti bizottságban Kásler miniszter úr éves meghallgatása. Az alábbiakat mondta a bizottsági meghallgatáson: tökéletesen működik az alap-, a járóbeteg- és a sürgősségi ellátás egysége, pluszfinanszírozást kapott a traumatológiai és érsebészeti ellátás. Én ezekre a kijelentésekre a múlt héten megjelent hírekkel szeretnék reagálni, hogy cáfolni tudjuk, mennyire nincs rendben ma Magyarországon az egészségügy.

A veszprémi Csolnoky Ferenc Kórház a továbbra is fennálló szakemberhiányra hivatkozva jelentette be a hatóságoknak a hét végén, hogy intenzív osztálya ágyainak a harmadát nem tudja használni. Mindez azért különösen aggályos, mert a 12 ágyas intenzív osztály nemcsak a kórház saját traumatológiáját, sebészetét és stroke-centrumát szolgálja ki, hanem szükség esetén a balatonfüredi szív-kórházból is a Csolnokyba szállítják a betegeket. Soós Adrianna, a Független Egészségügyi Szakszervezet elnöke elmondta, lehet, hogy nőtt az orvosok száma, de a betegek még inkább. A 60 év feletti korosztálynál egyre több az egészségügyi probléma, s nemcsak területi egyenetlenség tapasztalható, hanem strukturális gond is. A sürgősségi és pszichiátriai ellátásban az intenzív és belgyógyászati osztályokon hiányoznak a legtöbben. Ezek azok a szakterületek, ahol a legnagyobb a megterhelés a dolgozók számára.

Miniszter úr következő kijelentése, ami nagy botrányt váltott ki, az volt, hogy a kórházi fertőzések kórokozóit főként a látogatók hurcolják be, akiket nem lehet tetőtől talpig fertőtleníteni. Egyetlenegy adatot hadd mondjak, államtitkár úr: amíg Magyarországon 6-8 liter kézfertőtlenítő szer jut ezer betegápolási napra, addig Svédországban ugyanez az arány 42 liter. S engedje meg, hogy tapasztalatból mondjam, miért működik még az ellátórendszer. A múlt heti felszólalásomban is elmondtam, hogy ezt köszönhetjük az egészségügyben dolgozóknak és azoknak a hozzátartozóknak, akik olyan munkát végeznek a kórházakban a szakemberhiány miatt, amit az orvosoknak és az ápolóknak kellene elvégezni. Azt mondja a miniszter úr, hogy a fertőzések legnagyobb részét a hozzátartozók hurcolják be. Akkor feltételezzük, hogy a hozzátartozók nem tudnak bemenni a betegekhez a kórházakba. Államtitkár úr, adjon már választ arra, hogy a szakemberhiány, az ápolók és az orvosok hiánya miatt azokat a munkákat, amiket ezek a hozzátartozók a kórházakban elvégeznek csak azért, mert nem bírják elviselni azt a szakemberhiányt, amit a kórházakban látnak és érzékelnek, ki végezné el. Ki csinálná meg, mondjuk, az ágytálazást, a sebkötözést, az etetést, a fürdetést, azokat a napi rutinfeladatokat, amelyeket az ápolónők nem tudnak elvégezni azért, mert egy osztályon csak két ápolónő dolgozik.

Kásler miniszter úr azt mondta, hogy azért nagy a halálozás a magyar lakosság körében, mert későn fordulnak orvoshoz a betegek. Államtitkár úr nagyon

jól tudja, nagyon sok oka van annak, hogy miért fordulnak későn orvoshoz. Mondjuk azért, mert körülbelül 600 ezer beteg nem jut hozzá a napi ellátáshoz, mert akkora a háziorvos- vagy a gyermekorvoshiány. Államtitkár úr azt is nagyon jól tudja, hogy sok esetben azért nem mennek orvoshoz a betegek vagy a magyar emberek, mert féltik a munkahelyüket, és nem mernek táppénzre menni. Az adatokból is látszik, hogy évről évre drasztikusan nő a táppénzt nem igénybe vevők száma, és nagyon sokan veszik a táppénzt igénybe úgy, hogy már súlyos betegségekkel kerülnek orvoshoz, mert nem mernek korán, a felismerés időszakában orvoshoz menni.

Múlt heti hír volt az is, hogy öt éve nem volt ilyen magas a kórházak adóssága. A beszállítók Orbán Viktorhoz fordultak, mert a beszállító cégek a csőd közelébe kerültek azért, mert több mint 65 milliárdos a kórházak tartozása. Múlt heti hír, hogy megjelent a friss egészségügyi jelentés az Unió részéről, amely nagyon-nagyon rossz megállapításokat tesz az egészségügygel kapcsolatban: krónikus alulfinanszírozás, jóval az uniós átlag alatti közkiadás, fejenként és GDP-arányosan is az uniós átlagtól lényegesen elmaradó ráfordítás, szűkre szabott ellátási csomag tanúskodik arról, hogy Magyarországon nem prioritás a kormány számára az egészségügy.

Államtitkár úr, mikor lesz az, amikor önök felállnak és elismerik, hogy azonnali beavatkozás kellene az egészségügy területén, és önök is elismerik azt, hogy mekkora szükség lenne arra, hogy több pénzt fordítsanak az egészségügyre? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön a felszólalása végén az egészségügyi kiadások GDP-vel összehasonlított arányáról szolt, és azt mondta, milyen jó lenne, ha magasabb arányban költene a magyar kormány a nemzeti össztermékhez képest az egészségügyre. Tisztelt Képviselő Asszony! Ha megnézi annak a kiadványnak, ami a kezébe került, az önök kormányzására vonatkozó időszakát, akkor azt fogja tapasztalni, hogy 2003 és 2010 között reálértéken az összes OECD-ország közül, tehát az összes fejlett ország közül hol és milyen mértékben emelkedtek az egy főre jutó egészségügyi kiadások a GDP-hez mérten. Látni fogja, hogy sok-sok tagállamban kisebb-nagyobb mértékben növekszik, és látni fog egyetlen tagállamot, ahol csökkent, ahol a nemzeti össztermékhez viszonyítva reálértéken egy főre jutóan kevesebbet költöttek az egészségügyre.

És az egyetlen ország, amelyik a negatív tartományban lesz 2003-2010 között, az Magyarország.

Az egyetlenegy kormány, amelyik kivont az egészségügyből érzékelhető mértékű forrásokat - ráadásul ezek nagymértékben érzékelhető mértékűek kellett hogy legyenek, hiszen a GDP is csökkent, és még ahhoz képest is csökkentették önök a GDP-arányos egészségügyi ráfordításokat -, az csak az önök kormánya és csak Magyarország volt ebben az időszakban.

(9.30)

De ha lapoz egyet, tisztelt képviselő asszony, és ugyanezt megnézi, hogy 2010 után mi történt, akkor szintén azt fogja látni, hogy vannak egyre magasabb kis diagramok, hogy ki mennyivel költött többet. És ha megnézi, hogy hol van Magyarország, akkor azt fogja látni, hogy csak hat ország van, amelyiknél GDP-arányosan nagyobb mértékben nőtt az egészségügyre fordított források száma. A hetedik leggyorsabban, a hetedik legnagyobb arányban növelte Magyarország az egészségügyi ráfordításait. Ezt nem a magyar kormány mondja, ezt nem bármelyik magyar statisztikai intézet vagy a KSH mondja, ezt az OECD mondja, tisztelt képviselő asszony, hogy önök voltak az egyetlenek, akiknél csökkent az egy főre jutó egészségügyi ráfordítás GDP-arányosan, és hogy a hetedik legnagyobb mértékben emelkedett 2010 óta, ezt szintén az OECD mondja, tisztelt képviselő asszony.

Ön felállhat itt a parlamentben, és követelheti azt, hogy mi mondjuk azt, hogy még többet kell erre fordítani, és egyetértünk, mi még többet fogunk erre fordítani, csak mi megmutattuk, hogy hogyan lehet még többet erre fordítani. Önök azt mutatták meg, egyedülként, hogy hogyan lehet csökkenteni az egészségügyi forrásokat, tisztelt képviselő asszony. És nem véletlen, hogy az önök idejében csökkent, mert önök bezártak négy kórházat. *(Bangóné Borbély Ildikó és Gréczy Zsolt folyamatosan közbeszól.)* Most másról sem szolt hetekig az önök kommunikációja, hogy itt vagy ott lesz-e vagy nem lesz kórházbezárás. De mióta mi kormányzunk, egyetlenegy kórházbezárás sem volt, szemben az önök idejével, amikor a svábhegyi gyermekkórháztól az OPNI-ig, a Szabolcs Utcai Kórháztól a Schöpf-Merei Kórházig önök nem győzték bezárni a kórházakat, és ez nyilván azzal is járt, hogy 16 ezer kórházi ágyat felszámoltak.

Ön arról beszél most, tisztelt képviselő asszony, hogy több egészségügyi dolgozóra lenne szükség. Ha megnézi az orvosok arányát, abban szerintem azt látja, hogy európai léptékben körülbelül hasonló az arány; az ápolók arányánál valóban szükség van több ápolóra. Ezért indította el a kormány, hogy most négy év alatt 72 százalékkal emeljük az ápolók fizetését, mert ez az arány az, amiben az átlaghoz képest lejjebb teljesítettünk. De önök, tisztelt képviselő asszony, elbocsátottak 6 ezer dolgozót! Hogy lehet, hogy ön most itt feláll, és azt mondja, hogy több egészségügyi dolgozóra van szükség, miközben önök, amikor kormá-

nyon voltak, nemhogy felvettek egészségügyi dolgozókat, hanem elbocsátottak?! Nemhogy nem pótolták azt, aki kilépett, hanem aki bent volt, orvos, ápoló, önkénteseket is elbocsátották, hogy menjen külföldre, vagy menjen magánintézménybe dolgozni. *(Gréczy Zsolt: ...az Orvosi Kamara elnökét is...)* Mi arra törekszünk, hogy nyilván minél kevesebben lépjenek ki az állami egészségügyből, ezért volt a 207 ezer forintos két évvel ezelőtti orvosi bruttó alapbéremelés; ezért van most a 72 százalékos ápolóibér-emelés; ezért nő 2010-2022 között mind az orvosok, mind az ápolók jövedelme több mint kétszeresére. De önkéntesek mindegyikőjüktől egyhavi bért, és önkénteseket elbocsátották, kirúgták ezeket az orvosokat és ápolókat, és utána önkénteseket követelik, hogy miért nincs több ápoló, miért nincs több orvos! Mi, amit lehet, béremelésekkel igyekszünk megtenni.

És, tisztelt képviselő asszony, ha ennyire aggódik az egészségügy helyzetéért, akkor, ha már a Népjóléti bizottság ülésére nem jött el, amit most idézett, akkor zárandokoljon már el a Fővárosi Közgyűlés ülésére, beszéljen ott az MSZP-s meg a többi ellenzéki párthoz tartozó tagokkal, és győzze már meg őket, hogy ne szavazzanak a budapesti szuperkórház ellen, hanem épüljön egy XXI. századi, modern, a kor minden elvárásának megfelelő intézmény, amely *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* akár 1,5 millió embert is elláthatna. Ha ennyire elkötelezett, menjen el, és győzze meg őket, hogy ne akadályozzák a szuperkórház építését! Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Gréczy Zsolt: Tíz évetek volt, hogy felépítsétek... Tíz évetek!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Éljen Szombathely!” címmel. Ön a szó, képviselő úr. *(Nacsá Lőrinc: Éljen május elseje!)*

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az a helyzet, hogy olyan dolgok láttak napvilágot Szombathelyen két ügyben is, amelyek az Országgház figyelmét igénylik. *(Németh Szilárd István: Na!)*

Az első az, hogy azt hirdette a Fidesz, hogy adjunk együtt új lendületet Szombathelynek, ezt a régi cipőgyár falán egy plakáton hirdették Balázs Péter, azóta nem sikeres polgármesterjelölnél. Az ugytudjuk.hu helyi portál birtokába került iratok szerint ugyanakkor ezt a szerződést nem a Fidesz kötötte, ami ezt a plakátot eredményezte vagy ami hatására ez a plakát kikerült, hanem a Vasi Friss Rádió Kft. Több ügyvéddel konzultálva elég valószínű az, hogy a párttörvénynek, illetve a pártfinanszírozásnak nem felel meg az, ha egy jogi személy ilyen módon támogatást nyújt egy pártnak, ugyanis az a helyzet, hogy csak párt szerződhet arról, ami utána egy kampányban pártplakátot eredményez. Utaljunk itt vissza arra, hogy a

Jobbikot az Állami Számvevőszék milyen hihetetlen módon megbüntette azért, mert a plakátok öszerintük akkor nem teljesen jogszerűen kerültek ki. Szeretném elmondani, hogy az Állami Számvevőszék ebben az ügyben, ahol az iratok már nyilvánosak, a mai napig nem lépett. Nem tudom, mi ennek az oka, de a jogbiztonságot finoman szólva sem erősíti az, hogy egy ilyenre, a pártfinanszírozás megsértésének gyanújára az Állami Számvevőszék nem lép. Nem baj, a jogi lépéseket mi, az Éljen Szombathely Egyesület meg fogjuk tenni.

Az a helyzet, hogy ennek a kft.-nek az ügyvezetője Kis-Kádi Tamás. Örülök neki, hogy Hende képviselőtársam a teremben van; szerintem Kis-Kádi Tamás, amúgy zalaegerszegi urat Hende Csaba régóta ismeri. Az a helyzet, hogy ez az ember és a hozzá köthető gazdasági társaság több mint 800 millió forintot kapott európai uniós támogatásból, és finoman sem lehet azt mondani, hogy nem kötődik ez az ember a Fideszhez, ugyanis a Nyugat-Pannon Járműipari és Mechatronikai Központ Nonprofit Kft. felügyelőbizottságába a Fidesz delegálta. Ez a kft. egy fideszes cég. Ez a kft. ezer szálon köthető a Fideszhez, és felmerül az a gyanú, hogy a Fidesz milyen gazdasági társaságoknak játszotta ki Szombathelyen azt, hogy a kampányt megszervezzék neki.

Még egy másik ügyre térnék ki. A Vasvíznek, ami az egyik legfontosabb cég Vas megyében, egy nagyon fontos cég, az új többség új vezetőt akar megnevezni, a polgári oldal számára amúgy ismert Molnár Miklóst - akinek innen is gratulálok az újonnan mandátumszerzéshez -, akiről a polgári oldal nehezen tudja elmondhatni, hogy nem alkalmas közpénzek felügyeletére, hiszen az önkéntes jövöltából volt 2018-ig költségvetésért felelős alpolgármester, amúgy 2006-ban Fidesz által támogatott polgármesterjelölt volt.

Hende Csabának a vele szemben érzett ellenszenvé miatt *(Hende Csaba széttárja a kezét.)* a Vas Népében azt tudtuk olvasni az elmúlt hetekben, hogy Molnár Miklós mire alkalmatlan, mire nem. Ezzel szemben az a helyzet, hogy önkéntes félnek attól, hogy ki fog derülni, hogy a Vasvízben mire költötték a pénzt. *(Nacsá Lőrinc: Vízre.)* Ennek a csodálatos példája az, hogy Kohut Viktor, akinek elvileg maximum 9 hónapnyi végkielégítést lehetett volna megszavazni, bruttó 36 millió, valójában 60 millió forintot szavaztatott meg magának úgy, hogy kiküldte a könyvvizsgálót a Vasvíz igazgatótanácsi üléséről. *(Dr. Rétvári Bence: A Vasvíz nem az Országgyűlés cége...)* 60 milliót.

Az a helyzet, hogy azért ez már annyira vállalhatatlan volt, hogy amikor nyilvánosságot látott, akkor ő maga, valószínűleg fideszes nyomásra, ezt visszavonta, de utána nem a polgármester által amúgy kért 2 hónap végkielégítést szavaztatta meg magának, hanem a 9-et. Pontosan tudják, hogy ha ez egy fővárosi kerületben fordult volna elő, akkor a köztvé az Origónak adta volna már a szót, hogy a PestiSrácok leírja, amit a 888 lehatározott. Az a helyzet, hogy önkéntes arról egy szót se mondtak. Ez olyan mérhetetlen kettős

mérce, ami azért Magyarországon is ritka. *(Dr. Rétvári Bence és Nacsá Lőrinc közbeszól.)*

Az a helyzet, hogy a Vasivízben több fideszes embert tápoltak önök, teljesen értelmetlenül. A Vasivízben Molnár Miklós rendet fog tenni, meg fogja nézni, kit miért fizettek. Ezért fél Hende képviselőtársam ennyire, hogy a régi szövetségese és új ellensége a Vasivíz vezetője lesz. *(Hende Csaba lassan tapsol.)* Molnár Miklós meg fogja nézni, hogy azok, akik most Sárvarra lettek elvive állásba, miért kaptak pénzt, és rendet fog ott tenni, akármi történik is, akármennyire hisztiznek önök. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Néha az volt az érzésem a felszólalását hallgatva, hogy összekeveri a szombathelyi városi közgyűlést a parlamenttel. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Így van!)*

Azon gondolkodtam, hogy ez vajon miért lehet, és aztán arra jöttem rá, hogy azért, mert igazából önnek semmi köze nincsen Szombathelyhez, és ezért az egyetlen fórum, ahol el tudja mondani ezeket a dolgokat, ezeket a vádakokat, az az Országgyűlés, azért, mert önnek teljesen egyértelmű módon - az ön mozgását figyelve - az a célja, hogy valahogy Szombathelyre ejtőernyőzzön *(Ungár Péter közbeszólása.)*, a hatalmai céljait, a hatalmi érdekeit Szombathelyen valósítsa meg. Teljesen mindegy, hogy a városnak mi az érdeke, teljesen mindegy, hogy az ott élőknek mi a jó és mi a rossz, ön úgy dönt, hogy odamegy, és ott megcsinálja a szerencséjét. Ezt nevezik a politikában politikai szerencselovagnak.

Az a helyzet, hogy amikor ön Szombathelyen elkezd keresztapaként viselkedni, akkor ott akad egy kis probléma, az, hogy Szombathelyen van egy baloldali liberális keresztapa.

(9.40)

Tehát meg kell küzdeni önöknek. Ezt a keresztapát úgy hívják, hogy Czeglédy Csaba, aki Gyurcsány Ferenc ügyvédje, és a baloldal kedvenc *(Nacsá Lőrinc: Bűnöző!)* jogi szakértője, ahogy itt Nacsá képviselő úr nagyon helyesen, és azt lehet mondani, hogy a tényeket tökéletesen láttatva kiabálja be: bűnöző. *(Gréczy Zsolt: Elküldjük neki a felvételt! Fizetni fogsz!)* Ráadásul ez a Czeglédy Csaba nem 2010 után lett elítélve, tehát még csak azt se lehet mondani, amit önök szoktak mondani, hogy a jobboldali befolyás alatt lévő bíróságok hozták, nem. 2010 előtt felfüg-

gesztett börtönbüntetést kapott adócsalás, magánokirat-hamisítás és számviteli fegyelem megsértése miatt. Ez az ön elvtársa. És a szombathelyi keresztapaságért ezzel a Czeglédy Csabával küzdenek önök most ketten, mivelhogy ön, ugye, nem tudja megtenni ezt a megyei jogú város közgyűlésében, ezért itt, a parlament előtt teszi.

Úgyhogy Czeglédy Csaba esetében nemcsak egy lezárt bűncselekményről van szó, hanem a parlament az ő mentelmi jogát felfüggesztette, amit egyébként az LMP nem szavazott meg. Önök az ő mentelmi jogának felfüggesztését annak ellenére, hogy egy már elítélt bűnözőről van szó, nem szavazták meg.

Még egy dolgot szeretnék tenni, hogy amikor a baloldali politikai pártok rászabadultak az önkormányzatokra, és amit láttunk az elmúlt hetekben, hogy visszajöttek a régi tanácsadók, visszajöttek a régi barátok, visszajöttek a régi ügyvédek, a régi szerződések, akkor hirtelen több kerületi önkormányzat volt, aki újra szerződést kötött Czeglédy Csabával. Egyébként az ellenzéki koalíción belül is voltak olyan pártok, akik ezt támadták, például a Momentum és a Jobbik. Egyébként volt még egy párt, aki támadta volna, az az LMP lett volna. Ha a sajtóhírek e tekintetben helytállóak, akkor az lehet mondani, hogy ezt a támadást ön állította le. Tehát itt nem tudok másra gondolni, csak arra, hogy ön és Czeglédy Csaba között valamilyen elválaszthatatlan, nagyon szoros politikai és egyéb kapcsolat van. És önök azon küzdenek, hogy Szombathelyen hogyan tudnak minél több hatalomra jutni. Ezzel egy probléma mindenképpen van, hogy ez nem a szombathelyiekről szól, hanem ez a hatalomról szól; miközben a kormány a „Modern városok” program keretében ott segít Szombathelynek, ahol tud, teljesen függetlenül attól, hogy milyen színű, milyen politikai összetételű a város vezetése.

Nézze meg a „Modern városok” programot, nézze meg, hogy annak keretében milyen fejlesztések valósultak meg! *(Gréczy Zsolt: Akkor miért buktatok meg Szombathelyen?)* Például legutóbb a dozmati víztározó megépítésével kapcsolatban készült el a beruházás, és a „Modern városok” program keretében további beruházások is várhatók: látogatóközpont, kórház, Szent Márton-terv végrehajtása, ipari park fejlesztése, teniszcentrum, fedett uszoda bővítése. Ezek mind a szombathelyiek érdekét szolgálják. Ugyanúgy, ahogy az hír, ami a legutóbbi napokban látott napvilágot, hogy új gyár épül Szombathelyen, amit a Schaeffler Magyarország épít, többmilliárdos iparűzésiadó-bevételt fog jelenteni Szombathelynek, és a kormány több milliárd forinttal támogatta ezt a beruházást.

Tehát miközben a kormányoldal, a térség megválasztott országgyűlési képviselője Szombathely fejlődéséért és építésén dolgozik, aközben önök nem csinálnak semmit, csak saját hatalmi érdekeikből marakodnak, és helyi keresztapát játszanak. Ráadásul, mindezt súlyosbítandó idehozza az Országgyűlés elé

ezt a történetet. Azt gondolom, hogy ez szégyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nunkovics Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mit tesz a kormány a klímavész helyzet ellen?” Öné a szó, képviselő úr.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Pénteken klímasztrájkot tartottak Budapesten is, amelyet iskolás fiatalok szerveztek, és bizony több ezer embert mozgatót meg. Azt gondolom, hogy példát vehetnénk ezekről a fiatalokról, hiszen sokkal jobban átérzik a helyzet súlyosságát, mint sok képviselőtársam e Ház falai között. Fontos leszögezni, hogy ez a pénteki demonstráció, rendezvény nem a Fidesz vagy nem a kormánypártok ellen szólt, hanem ez egy ügy mellett állt ki, amellyel, hogy egységesen végre próbáljunk meg fellépni ezzel a súlyos helyzettel és egyre súlyosbodó helyzettel szemben.

Tudom, hogy önök most azon a kommunikációs panelen pattognak, hogy nincs klímavész helyzet *(Dr. Rétvári Bence: Ki mondta ezt?)*, sőt a klímaváltozás is egy kamu igazából *(Dr. Rétvári Bence: Ki mondta ezt?)*, tulajdonképpen rendben van minden, hiszen tegnap még megtudtuk, hogy a hó is esett, tehát semmilyen komoly változás nem történik. *(Dr. Rétvári Bence: Ki mondta ezt?)* A valóság ezzel szemben az, hogy a klímaváltozás a Földünk létezése óta létező folyamat *(Dr. Rétvári Bence: Senki nem mondta!)*, Hoppál képviselőtársa mondta, és én beszélek jelenleg. Tehát a klímaváltozás a Föld létezése óta jelen lévő folyamat, amire bizony az emberiség, ezen belül is a nagyvállalatok komoly felgyorsító munkát végeznek. Ezt kellene végre megértenie szerintem mindenkinek, és racionális döntéseket hozni ennek érdekében.

Magyarország ugyan kis ország, de ettől függetlenül nekünk is megvan a felelősségünk, és meg kell alkotnunk itthon is azokat a törvényi háttérket, jogszabályokat, háttérintézményeket, amelyekkel enyhíteni tudjuk ennek a klímaváltozásnak a hatásait, és olyan célokat tudunk kitűzni, amelyek reálisan megvalósíthatóak. Bár jó lett volna, ha az elmúlt kilenc évben a Fidesz-KDNP-kormányok ezeket a háttérintézményeket nem bombázzák szét.

Éppen ezért a Jobbik küzdeni fog azért, hogy a környezetvédelem, a klímapolitika és a fenntartható fejlődés olyan háttérintézményekkel rendelkezzen, amelyek nem hagynának megismétlődni olyan eseteket, amik például a Mátrai Erőműnél történtek. A fellépést, úgy gondolom, hogy két oldalról kell megközeleíteni. Az egyik az, hogy legyen egy egyéni felelősség, egy társadalmi felelősség, amelyre fel kell hívni az emberek figyelmét. És ez is fontos, mert ebben is nagy szerepe van egyébként a politikának. Meg kell mutatnunk az embereknek, hogy mik azok az apró lépések,

amelyekkel ők a hétköznapiakban tenni tudnak ezek ellen a változások ellen. Egyébként rengeteg ilyen apró praktika van, csak példaként, ha valaki fellátogat a jobbik.hu-ra, akkor sok ilyennel találkozhat.

A másik ilyen pedig a nagypolitika felelőssége, és az első számú döntéshozóké, a kormánypártoké, hiszen hiába szakadunk meg mi ellenzéki képviselők itt az Országházban, és egyeztetünk szakemberekkel, a tudományos világ elismert embereivel, akik egyébként nemrég még az önök soraiban ültek vagy az önök háttérében mozogtak, vagy önöknek voltak a tanácsadók; tehát hiába dolgozunk mi együtt ezekkel az emberekkel, ha önök gondolkodás nélkül leszavaznak minden egyes kezdeményezést erre vonatkozóan, és elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy a Fidesz a saját gazdasági érdekei miatt szavazza le ezeket a kezdeményezéseket.

Szükségesnek tartjuk mind a 2030-ig, mind a 2050-ig szóló klímastratégiánknak a felülvizsgálatát, hiszen rengeteg idő eltelt azóta, mióta ezeket meghatározták; az elsőt 2011-ben, és azóta rengeteg változás történt ezen a fronton. De hol van már az a kormányprogram, amiben önök, kedves kormánypárti képviselőtársaim, 300 ezer napelemet ígértek a magyar háztetőkre. Úgy látszik, az üzleti érdekek azóta átírták ezeket a kezdeményezéseket.

A Jobbik egy olyan jövőt képzel el, ahol Magyarországnak a fenntartható fejlődés kulcsszerepet jelent, és ahol a mindennapokban a mindenkori kormányok ennek tekintetében alkotják meg a gazdaságpolitikájukat és a környezetvédelmi célkitűzéseiket. Ezt azonban a jelenlegi keretek között nem lehet megvalósítani. Nem látjuk a megújuló energiaforrások térnyerését. Látjuk viszont azt, hogy van Mátrai Erőmű Mészáros Lőrinc kezében, ami most már ugyan veszteséges lett, tehát az államnak majd akkor vissza kell vásárolnia, nehogy Lölökét valamilyen kár érje.

Visszaszorulóban van a szelektív hulladékgyűjtés is, és a hulladékszállítás is akadozik országszerte, az újrahasznosításról pedig ne is beszéljünk, mert szinte nem létezik. A Jobbik egy olyan jövőt képzel el, ahol ezeket a problémákat kezeljük és megoldjuk, nem pedig elodázzuk őket vagy bagatellizáljuk.

Kedves Képviselőtársaim! Azt szeretném kérni Orbán Viktor... - illetve bocsánat, Mészáros Lőrinctől, hogy kezdjen el megújuló energiaforrásokba befektetni, hátha akkor lesz valamilyen változás. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9:50)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy nem

igazán értettem azt az állítását, amivel kezdte a felszólalását, hiszen ha tegnap itt tartózkodott a teremben, akkor meghallgathatta ezt a vitát már egyszer, de akkor még egyszer megismétlem: a klímaváltozás elleni cselekvés közös feladatunk és közös felelősségünk, a teremtett világ védelme érdekében és a környezeti örökségünk védelme érdekében a kormány minden szükséges lépést meg kíván tenni. Ebben minden, a magyar emberek érdekeit figyelembe vevő hozzászólást és javaslatot pedig örömmel fogad.

Képviselő úr, engedje meg, hogy rögtön ezután azzal folytassam, hogy ritka, amikor ellenzéki padsorokból nem cselekvést, hanem több bürokráciát követelnek. Az a helyzet, hogy ellenzéki oldalról azt javasolni - és megszámoztam, négyszer vagy ötször mondta el -, hogy új háttérintézményekre van szükség, további bürokráciára van szükség, ez egészen újszerű és speciális javaslat a klímaváltozás elleni küzdelem során. Bevallom őszintén, hogy mi nem újabb háttérintézményeket, nem újabb bürokratikus lépéseket, hanem valódi cselekvést szeretnénk. Erről szólnak a különböző kormányzati intézkedések, hiszen a környezeti örökségünk védelme nemcsak az országnak, nemcsak a nemzetünknek, hanem az egész világnak a jövőjét meghatározza. Egész egyszerűen méltatlan az - és azt gondolom, nem is vezet sikerre -, ha ezt az ellenzék önös pártpolitikai érdekből megpróbálja kisajátítani. Ideje lenne, ha nem pártpolitikáról szóló, nem pártpolitikai hozzászólások hangoznának el, hanem sokkal inkább a konkrétumokról beszélne az ellenzék is, és tenné meg a saját javaslatait. *(Arató Gerely: Halljuk a konkrétumokat!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy Magyarországnak határozott klímavédelmi céljai vannak, határozott célokat, akciótervet és intézkedéseket fogalmaztunk meg. Egyetértünk - még ezt is hadd hangsúlyozzam - az Európai Unió 2030-ig vállalt céljaival, mert ehhez megvan az uniós cselekvési terv, és megvannak az ehhez rendelt források is. Sőt, ráadásul a 2030-as uniós célkitűzéshez képest mi többet vállaltunk. Nemcsak annyit vállaltunk, amennyit szükséges lett volna, hanem ennél többet vállaltunk. Azt vállaltuk, hogy 2030-ra a magyar energiatermelés 90 százaléka kibocsátásmentes lesz. Ezt a vállalásunkat tartani is fogjuk.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország számára fontos a környezet védelme és a klímaváltozás elleni küzdelem, hiszen mindannyian tisztább levegőt, tiszta vizet és elviselhetőbb klímát szeretnénk, de ezért csak cselekvéssel lehet fellépni.

És engedje meg, hogy néhány konkrétumot is mondjak. Például az erdőterületek nagyságát 21 százalékról 27 százalékra emeljük Magyarországon. Idén az állami erdőkben csaknem 50 millió fát ültetünk a faültetési program keretében, 2019-ben 6 ezer hektárral kívánjuk növelni a magyar erdők területét, ami, mindannyian jól tudjuk, jelentősen hozzájárul a levegő tisztaságához és a klímaváltozás elleni küzdelemhez is egyaránt.

De megnézhetjük, hogy a környezetszennyezés visszaszorítása érdekében jelentősen támogatjuk az elektromobilitást is. 2018 végéig a kormányzati támogatásoknak köszönhetően több mint 190 elektromos töltőállomás létesült, és jelentős számban történtek lakossági elektromosautó-vásárlások kormányzati támogatással.

És azt is lehet mondani, tisztelt képviselő úr, hogy ráadásul a magyar kormányzati törekvések sikeresek, hiszen 2010 óta 24 százalékkal javult a magyar gazdaság üvegházhatásúgáz-intenzitása, vagyis az egységnyi GDP előállításával járó kibocsátás, ami azt jelzi, hogy a klímavédelem nem gátja a gazdasági növekedésnek, hanem erősítheti is azt. Láthatjuk, hogy a '18. évi kibocsátási adatok is megerősítik ezt. A GDP-növekedés Magyarországon 4,9 százalék volt, míg az üh-g kibocsátás az elmúlt évek trendjét is egyébként megtörve, 0,6 százalékkal csökkent.

Tehát ez azt mutatja, hogy a GDP növekszik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a kibocsátás pedig csökken. Az szükséges ahhoz, hogy továbbra is ilyen eredményeket tudjunk elérni, hogy támogassák a kormány *(Az elnök ismét csengtet.)* terveit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, KDNP-képviselőcsoport: „Szent Borbála nap alkalmából” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter Urak! Államtitkár Urak! Egy nappal a Borbála-nap, a bányászok és a kohászok védőszentjének ünnepe előtt, a holnapi bányásznapi alkalmából engedjék meg, hogy innen, az ország házából is köszöntsem e nagy múltú szakma még aktív és már visszavonult képviselőit, valamint mindazokat, akik őrzik és ápolják e nemes hivatás hagyományait.

Ez a szakma egykoron nagygya és gazdaggá tette hazánkat nemcsak anyagi, hanem szellemi értelemben is, hiszen az 1735-ben Selmecebányán alapított Bergschule, a Bányászati Akadémia alapvetően határozta meg a következő évszázadok műszaki felsőoktatását, és mind a mai napig érezhető hatással van arra. Példaként említem a Miskolci Egyetemet, ahol úgy képeznek korszerű természettudományos, műszaki, közgazdasági és menedzsmentismeretekkel rendelkező, a bányászati tevékenységben, valamint a természeti veszélyek és környezeti problémák elhárításában jártas mérnököket, hogy közben a selmeczi hagyományokat messzemenően ápolják, azt megőrzik.

Hazánkban a bányászat a kezdetektől együtt járt egy sajátos szakmai kultúra kialakításával, mely végül a társadalom szélesebb rétegeihez is eljutott. A speciális bányászöltözékek, énekek, zenei darabok vagy éppen a bányászok által készített, egyedülálló

iparművészeti alkotások egyaránt egy élni és megmaradni akaró közösség képét tartják és tárják a szemünk elé.

A múlt dicsősége sajnos ma már többnyire csak emlék. A trianoni békediktátummal elveszítettük legértékesebb bányáinkat, a megmaradtak többsége pedig a piacgazdasági viszonyok között fenntarthatatlanná vált. Ennek ellenére a hazai ipar reorganizációja, a bányák és az erőművek integrációja során biztosak voltunk itt az Országgyűlésben is valamennyien abban, hogy a bányászatra az új tulajdoni, technikai és technológiai feltételek között is szükség lesz. Ennek szimbolikus jele az 1993-ban megalapított Szent Borbála-érem kitüntetés.

A feltevés, miszerint a bányászat nem veszti el létjogosultságát a XXI. században, helyállónak bizonyult, még akkor is, ha manapság, a digitális gazdaság korszakának kezdetén sokakat már nem a szén és az ércek, hanem sokkal inkább az adatok és a kriptovaluták bányászata érdekli jobban. Látnunk kell azonban, hogy az emberiség egyre növekvő energiaigénye nemcsak alternatív és megújuló energiaforrások szélesebb körű hasznosításához vezet, hanem sokszor a bányászat fellendüléséhez is.

Példaként említhetem a tenger alatti drónok vagy a röntgensugaras új feltáró eljárások vagy a 3D-s képalkotó technika ötvöztetésének alkalmazását a földtani kutatásokban, új technológiák elterjesztését az olaj- és földgázkitermelés területén, aminek következtében olyan területeken is érdemes lesz a kitermelést újraindítani, ahol az elmúlt évtizedekben már leállt a munka.

A hazai bányászat sorsa ezzel összefüggésben azért is kulcsfontosságú, mert a jövőben az energia - különösen pedig az energiafüggetlenség - egyre inkább felértékelődik, miközben egyre fontosabbá válik a karbonmentesség. E téren a kormány szándéka szerint 2030-ra - ahogy államtitkár úrtól már hallottuk - az áramtermelésünknek már több mint 90 százaléka szén-dioxid-mentes lehet, így Magyarország teljesíti majd az Unió előtt vállalt kötelezettségeit.

A hazai szén eddigi felhasználásának módja és szerepe az előzőek szerint is láthatóan változik majd.

(10.00)

De ez nem vezethet oda, hogy energiaimport-függőségünk tovább növekedjen. Ezért is remélem, hogy ennek a nagy múltú szakmának lesz jövője itt, Magyarországon, hazánkban is. Ebben bízva és ennek hitet adva kívánok a holnap ünnepi nap alkalmával bányászkiöntéssel: jó szerencsét! Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS, innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy a magyar történelem egy olyan szeletére irányította a figyelmet, amely ezer éven keresztül meghatározó szereppel bírt, és szerves része volt hazánk erősödésében.

A magyar bányászat jelentőségét egész Európában ismerték és elismerték. A bányavárosok és -települések méltó rangot vívtak ki maguknak, a Felvidéktől Komlóiig, Tatabányától Kárpátaljáig virágzott a magyar bányászat. Ez a szektor alkotta csaknem ezer éven át a legjelentősebb magyar nagyipart. Belőle nőtt ki a meghatározó ipari területek, mint a vegyipar és a gépipar. A bányászat nyújtott keretet a különböző tudományágak fejlődéséhez a kémiától a mérésztanig, és nagy hatással volt a műszaki felsőoktatás fejlődésére is, ezáltal a természettudományos ismeretszerzés erősítésére, ha például - ahogy ön is említette - a közel 300 éves Selmeci Akadémia megalakulására gondolunk, a miskolci és a soproni egyetemek jogelődjére. Az a hagyományrendszer, amelyet az akadémisták létrehoztak, ma is élő és virágzik; egy lenyűgözően színes és példás módja a szakmai összetartozás erősítésének, amely sok évvel a diploma megszerzése után is elkíséri a volt hallgatókat.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években sokat tettünk annak érdekében, hogy a nagy múltú iparág hagyományait megőrizzük, és a szektorban dolgozók számára a lehető legjobb jövőképet alakítsuk ki. 2018-ban jelent meg az energetikai ásványvagyon hasznosítási és készletgazdálkodási cselekvési tervről szóló kormányhatározat, amely a hazai készletek költséghatékony és környezetkímélő hasznosításával az importfüggőség csökkentését tűzte ki célul.

Az intézkedéseknek köszönhetően új hazai projektek, munkahelyek és beszállítói láncok jöttek létre. 2013 óta hét koncessziós forduló zárult le, aminek eredményeként 35 szénhidrogénre és 4 geotermikus energiára irányuló kutatás-termelési jogot ítéltek oda. A nyertes pályázók mindösszesen 64 milliárd forint hazai beruházás elvégzésére és további 40 milliárd forint opcionális kutatási munkaprogram kivitelezésére tettek vállalást. A megújuló koncessziós rendszernek már kézzelfogható eredményei is vannak, hiszen a termelésnövekedés az elmúlt években megállt, sőt az utóbbi két évben növekedni kezdett. Az idei évben a kitermelt kőolaj 35 százaléka és a kinyert földgáz 10 százaléka származott a koncessziós területekről, amely csak az idei évben 10 milliárd forintnyi bányajáradék-bevételt jelentett a költségvetésnek.

Tisztelt Képviselő Úr! A kutatás-fejlesztés és az innováció előmozdítása érdekében az Innovációs és Technológiai Minisztérium a szakma képviselőivel karöltve létrehozta az Energetikai Innovációs Tanácsot, amely hét munkacsoportban dolgozik a hazai energetikai innovációs lehetőségek feltérképezésén és az innovációs megoldások használatát ösztönző

szabályozási környezet kialakításán. Munkánk eredményeként 2013 óta a homok- és kavicsstermelés növekedése meghaladta a 40 százalékot, a kitermelt kőolaj mennyisége 29 százalékkal, a földgázé pedig 10 százalékkal emelkedett, a geotermikus energia hasznosítása pedig négy év alatt 35 százalékkal bővült.

Tisztelt Képviselő Úr! Dolgozunk a távolabbi jövőn is, mely munkának alapja az új nemzeti energiastratégia lesz, amelynek kialakítása jól halad. Legfőbb célunk az energiapolitika és klímapolitika közötti összhang megteremtése, hogy az energiát tisztává, okossá és megfizethetővé tegyük. Szeretnénk a hazai energiaszektor kereteit, célkitűzéseit úgy aktualizálni, hogy fenntartható, működőképes, az állami vagyonpolitika érdekeit szem előtt tartó, ugyanakkor uniós joggal összhangban álló anyag szülessen.

Kiemelt stratégiai célunk a megújuló energiaforrások hasznosításának ösztönzése. Magyarország földtani adottságai kiemelkedően jók geotermikus energia tekintetében, amely versenyképes alternatíva lesz más energiaforrásokhoz képest. Ezt a potenciált ki kell használnunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A bányászat tisztességes és becsületos munka, a magyar bányászok pedig határozott emberek, keményen helytállnak, és rendíthetetlenül kitartanak értékeik mellett. A bányászok értékelvőségére, szakmai tudására és tapasztalatára ma is szükség van. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar családokért és a magyar munkahelyekért érzett aggodalom késztetett szólásra a mai napon. A híreket olvasva, hallgatva és látva szinte mindennap érkeznek olyan információk, amelyek a világgazdasági válságra utalnak. Elég csak az elmúlt egy hónap híradásait felidézni. Elbocsátások kezdődtek az Audi két németországi gyárában, igaz ugyanakkor, hogy vannak olyan helyek is, ahol létszámot fejlesztett ugyanez a cég. Az azonban tény, hogy 9500 állás szűnt meg és szűnik meg folyamatosan két németországi üzemben, Ingolstadtban és Neckarslumban.

Arról is olvashattunk, hogy a BMW 5-6 ezer alkalmazottjától válna meg 2022-ig Németországban. A leépítések elsősorban a cég müncheni központi telephelyét érintik. A világ legnagyobb légszák- és biztonságiöv-gyártója, a svéd Autoliv októberben tette közzé, hogy visszavágja 2019-re vonatkozó várakozásait, és jelentősen csökkenti dolgozóinak a létszámát. Sokak szerint az sem jó jel, hogy a befektetők az alter-

natív és biztonságos lehetőségeket keresik mostanában, látványosan az arany felé fordultak, régóta nem volt ilyen nagy mértékű érdeklődés a nemesfém iránt, mint az elmúlt hetek során.

A Magyarországról szóló hírek ugyanakkor bizakodásra adnak okot. Ahogyan az elmúlt héten is olvashattuk, a beruházások jelentős mértékben nőttek, a keresetek továbbra is stabilan emelkednek, a bruttó hazai termék pedig azt mutatja, hogy az Európai Unió leggyorsabban bővülő országa vagyunk. Mindez óriási eredmény, hiszen emlékezzünk csak arra, hogy 2008-ban az akkori világgazdasági válság az elhibázott hazai belpolitikai döntések, a rossz és hibás gazdaságpolitika miatt Magyarországot ledöntötte a lábáról. Sok ezren veszítették el munkájukat, a bedőlt devizahitelek miatt több százezer család egzisztenciája került veszélybe, sokan kényszerültek új életet kezdeni a hazájuktól távol.

A 2008-as tapasztalatok megmutatták, hogy egy-egy kormányoknak milyen fontos szerepe lehet abban, hogy megvédje lakosait a gazdasági válság okozta veszélyektől. Emlékezzünk például arra, hogy a 2008-as pénzügyi és gazdasági válság gyors növekedési szakaszban érte el az akkori lengyel gazdaságot, s bár a növekedés üteme a válság hatására lelassult, Lengyelországnak Európában egyedülálló módon még a legkritikusabb időszakokban is, a 2008-as, 2009-es években is *(Zaj. - Az elnök csenget.)* sikerült pozitív növekedési eredményeket produkálnia. És bár végül a válságjelenségek Lengyelországba is begyűrűztek, sokkal kisebb mértékben és sokkal kisebb mélységben érte el az országot, mint a többi európai uniós tagállamot.

A válságkezelés rövid távon tehát sikeresnek bizonyult, ami elsősorban a szerencsés kiindulási helyzetnek és a megfelelő időben bevezetett kormányzati intézkedéseknek, a gyors, hatékony és eredményes reformoknak volt köszönhető. Abban közmegegyezés van, hogy a magyar gazdaság ma összehasonlíthatatlanul jobb helyzetben van, mint 2008-ban volt. A tartós növekedés mellett az államháztartás hiánya alacsony, az államadósság pedig folyamatosan csökken. A munkában állók száma és a keresetek is folyamatosan nőnek, a lakosság megtakarításai pedig egyre nagyobbak. Elmondható tehát, hogy jó állapotban van a magyar gazdaság, a magyar családok többsége azonban sajnos az előzmények alapján hozzászózott ahhoz az utóbbi évtizedekben, hogy a világgazdasági válság előbb vagy utóbb begyűrűzik, és ennek hatására az életszínvonal csökkenni fog.

(10.10)

A krízis jelei, tisztelt képviselőtársaim, már egymásfél éve jelen vannak, azonban Magyarországon egyelőre csak távoli hírek formájában jutnak el hozzánk. Reméljük, hogy a folyamatok, azok a gazdaság növekedését jelző adatok és számok, amelyek az el-

múlt évek kormányzati intézkedéseinek köszönhetőek, Magyarországon a magyar gazdaság stabilitását fenntartják, és hozzájárulnak ahhoz, ahogy a lengyel példa is mutatta, hogy Magyarország a bekövetkező válságból és krízisből a lehető legkisebb veszteséggel tud kikerülni.

Arról szeretném tehát kérdezni tisztelt miniszter urat, hogy a kormány milyen intézkedésekkel próbálja elejét venni annak, hogy az egyre mélyülő és az Európai Uniót fokozottan érintő válság a magyar gazdaságot ne vagy csak a lehető legkisebb mértékben érintse. Meggyőződésünk ugyanis, hogy ez az egyetlen módja annak, hogy Magyarországot, a magyar polgárokat meg lehessen védeni az újabb gazdasági válság kihívásaitól, annak negatív hatásaitól és egy hatásos, jó gazdaságpolitikával a magyar kormány el tudja érni azt, hogy a válság csak minimális mértékben érintse majd őket. Várom megtisztelő válaszát, miniszter úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót Varga Mihály miniszter úrnak, arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, különösen, akik most érkeztek, szíveskedjenek csöndben elfoglalni helyüket, nagyon magas az alapzaj a teremben, nem lehet hallani a válaszadást tisztességgel.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Varga Mihály miniszter úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr által elmondottak, a megfogalmazott aggodalom kétségtől jogos és időszerű. Tény, hogy a magyar gazdaság évek óta kiegyensúlyozottan, jól teljesít, számottevően az uniós átlag fölött van a gazdasági növekedés üteme, és ezzel az uniós rangsor első helyén vagyunk. Tény az is, hogy a magyar gazdaság bővülése már régen nem az eladósodásból, hanem a belső növekedési motorokból táplálkozik. Emellett - folyamatosan csökkenő adók ellenére is - mérsekülni tudtuk az államháztartás hiánya is. A munkában állók száma tartósan magas, a rendszerváltozás óta nem dolgoztak annyian a magyar gazdaságban, mint jelenleg, és nem volt olyan alacsony a munkanélküliségi ráta. A magyar gazdaságtörténetben ritkán van arra példa, olyan időszakra, mint amilyen a mostani, amiben most élünk, amikor viszonylag hosszú időn keresztül felzárkózási pályán vagyunk. A kormány célja tehát világos: meg kell maradnunk ezen az úton.

Ahhoz, hogy valóban így is legyen, számolnunk kell azzal a ténnyel, hogy a magyar gazdaság szempontjából fontos politikai és gazdasági változások következnek be, illetve indultak el. Bár recesszióról még nem beszélhetünk, tény, hogy lassul a gazdasági növekedés üteme a világgazdaságban, az Unióban és a

mi szempontunkból különösen fontos német gazdaságban. Mindez önmagában is kihívás egy olyan nyitott gazdaság számára, mint a miénk. Számolnunk kell azonban azzal, hogy az Amerika és Kína közötti kereskedelmi háború következményei a brexittel és az új geopolitikai konfliktusokkal, valamint nem utolsósorban az Európai Unió jelenleg alakulóban lévő belső viszonyaival is érinteni fogja a gazdasági növekedés ütemét. Mindebből az következik, hogy a jövő év egyik legnagyobb kérdése az lesz, sikerül-e fenntartani a magyar gazdaság növekedését, meg tudjuk-e védeni az elért teljesítményünket akkor is, amikor az eurózónában jelentős lassulás van folyamatban. Ez lesz a legfontosabb feladatunk 2020-ban, ehhez kell egy újabb gazdaságvédelmi akcióttervet előkészíteni.

Tudjuk, hogy az elmúlt időszakban nemcsak a migrációs politika volt elhibázott az Európai Unióban, hanem rossz volt a gazdaságpolitika hatékonysága is. Ezek között említhetjük, hogy Nagy-Britannia, amely az Európai Unió egyik legerősebb gazdasága, elhagyja az Európai Uniót, miközben az eurózóna gazdaságának versenyképessége nem emelkedik megfelelő mértékben. Jól látszik a számokon, hogy az Európai Unióval szemben mind Ázsiában, mind Amerikában sokkal lendületesebb növekedés van. A magyar gazdaság az elmúlt években azért tudott jobban teljesíteni, mert csökkentettük az adókat, és megőriztük a magyar gazdaság versenyképességét, sőt ezt még javítani is tudtuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány gazdaságpolitikája egyértelműen a gyors növekedés fenntartására és az emberek jólétének emelésére irányul. Intézkedéseinket azért hozzuk, hogy hazánk a következő években is megtartsa ezt a növekedési ütemet, amelyre a felzárkózás érdekében szükségünk van. Tovább kívánjuk emelni a foglalkoztatást, hiszen vannak még olyanok, akik nem találnak maguknak munkahelyet. Ezt csak akkor tudjuk elérni, ha magasabb termelékenységet és magasabb keresetet kínáló munkahelyek létrehozására törekszünk. Fontos feladatunk, hogy csökkentsük hazánk külső sérülékenységét is. A képviselő úr utalt arra a beszédében, hogy az elmúlt években ezt sikeresen tettük meg. A stabilitás szempontjából fontos tény, hogy az államadósság egyre kisebb mértékű, ma már csak a bruttó hazai termék 68 százalékát éri el, és az adósság szerkezete is megváltozott, 52 százalékos volt 2011 végén a devizaadósság aránya, mára ez 20 százalék alá csökken.

Az idén elindított gazdaságvédelmi akció 13+1 intézkedését a parlament jóváhagyta, megszavazta. Ennek már több mint a fele életbe lépett, a következők pedig január 1-jével fognak majd életbe lépni. Jól érzékelhető, hogy a negatív külső folyamatokat ezzel is tudtuk csökkenteni. Az intézkedéssorozat gerincét az adócsökkentések adták, ami megfelel a kormány gazdaságpolitikájának. Összesen 2600 milliárd forintot hagyunk három év alatt a magyar cégeknél. Ebből tudtak a cégek bért emelni vagy éppen beruházni, a

gazdaság versenyképességét is tudták ezen keresztül javítani.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország több mint ezer éve Európa része, így az európai lassulás hatásai alól nem tudjuk teljes mértékben kivonni magunkat. A cél az, hogy tartsuk az uniós átlagot legalább 2 százalékkal meghaladó növekedési ütemet, ezért a jövő év elején, mint azt már említettem, újabb gazdaságvédelmi akcióttervet fog indítani a kormány.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem tisztelt képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. Szavazás következik.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a Magyar Népköztársaság/Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság/Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság/Jugoszláv Szövetségi Köztársaság/Szerbia és Montenegró között létrejött kétoldalú nemzetközi szerződésekben való államutódlásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló T/7688. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/7688/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7688. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 168 igen szavazattal egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről”** szóló T/7997. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7997. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa Titkársága közötti, a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa magyarországi Képviseleti Irodájáról szóló székhely-**

megállapodás kihirdetéséről” szóló T/8000. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8000. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 125 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.20)

Soron következik **„Az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló T/8001. számú törvényjavaslat zárószavazása. *(Zaj az LMP, a DK és az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8001. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/8002. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8002. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2018. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló T/6265. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6265. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2020. évi egységes költségvetéséről** szóló T/7839. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7839. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/6576. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6576/8. számon, összegző jelentését pedig T/6576/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6576/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6576/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik „**A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról**” szóló T/8015. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8015/8. számon, összegző jelentését pedig T/8015/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8015/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8015/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik „**Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről**” szóló T/7686. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7686/6. számon, összegző jelentését pedig T/7686/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7686/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7686/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 171 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik „**A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről**” szóló T/8012. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8012/6. számon, összegző jelentését pedig T/8012/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8012/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8012/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik „**A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló 2019. évi XV. törvény módosításáról**” szóló T/8027. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző

módosító javaslatát T/8027/5. számon, összegző jelentését pedig T/8027/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8027/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8027/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 174 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik „**A Magyarországi Kormány és a Marokkói Királyság Kormányai között létrejött, az élitelt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről**” szóló T/7996. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7996/6. számon, összegző jelentését pedig T/7996/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7996/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7996/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CX. törvény módosításáról** szóló T/8003. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8003. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 173 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló T/8036. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bi-

zottság összegző módosító javaslatát T/8036/6. számon, összegző jelentését pedig T/8036/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8036/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 174 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8036/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló T/8038. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8038/6. számon, összegző jelentését pedig T/8038/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Kocsi-Cake Olivio indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8038/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8038/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 142 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosításáról** szóló T/8032. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8032/5. számon, összegző jelentését pedig T/8032/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8032/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 55 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 51. § (1) bekezdése alapján az előterjesztő kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz. A döntéshozatal előtt megkérdezem az előterjesztőt, kívánja-e ismertetni a kezdeményezés indokait. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elhalasztja-e, a T/8032. számú előterjesztés zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az előterjesztés zárószavazását 133 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 40 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Soron következik az **egyres energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/7846. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7846/5. számon, összegző jelentését pedig T/7846/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7846/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e, T/7846/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatra vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gyurcsány Ferenc és Arató Gergely, DK, képviselők által „A gerincvelő izomsorvadásban (SMA I) szenvedő gyermekek gyógyítása finanszírozásának egyes kérdéseiről” címmel, H/7840. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 57 igen, 111 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A rabszolga-törvény hatályon kívül helyezése” címmel, T/8190. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen, 112 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A munkavállalók szociális biztonságának megerősítéséről és a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményeinek érvényre juttatásáról” címmel, H/8191. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 56 igen, 116 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tordai Bence, Párbeszéd, és képviselőtársai által „A klímavészhelyzet kihirdetéséről” címmel, T/7021. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen, 4 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett tárgysorozatba vette. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Tímea és Tordai Bence, Párbeszéd, képviselők által „Az új Fővárosi Közgyűlés által elfogadott rendelkezések magyarországi érvényesítéséről” címmel, H/7960. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 32 igen, 121 nem szavazat és 20 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Z. Kárpát Dániel, Jobbik, képviselő által „A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása érdekében” címmel, T/7701. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 54 igen, 115 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schmuck Erzsébet, LMP, és képviselőtársai által „Az éghajlatváltozási vészhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról” címmel, H/7380. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 167 igen, 1 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett tárgysorozatba vette. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,**

tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/8364. számú javaslatot a honlapon megismerhetik. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. számú határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Igazságügyi bizottságba Arató Gergely, DK, helyett Sebián-Petrovszki Lászlót, DK, a Népjóléti bizottságba dr. László Imre, DK, korábban megüresedett tagsági helyére Arató Gergelyt, DK, a bizottság tagjává megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/8364. számú személyi javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 164 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Kétperces szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt el kívánják hagyni az üléstermet, tegyék meg most és lehetőleg minél rövidebb időn belül. Aki pedig marad, kérem, foglalja el a helyét, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend utáni felszólalások** következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport, „Tényleg mindig az emberek a hibásak?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

(10.50)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most meglepetésre nem az egészségügyről fogok beszélni, hanem a MÁV-ról. Néhány hónappal ezelőtt, amikor kérdést tettem fel a MÁV-val kapcsolatban, akkor Fónagy János államtitkár úr azt a vicces választ adta nekem, hogy talán nem is az a baj, hogy a MÁV-val problémák vannak, hanem az, hogy én felülök a vonatra, és azok a vonatok késnek. Akkor jót derültünk ezen, de tegnap azért láttuk, hogy sokkal kaotikusabb állapot alakult ki a MÁV-nál, mivelhogy leesett 5 centiméter hó, mint amit elvárhatnánk a XXI. században Magyarországon. *(Nacsa Lőrinc: És a főváros?)*

Azért, hogy megnyugtassam államtitkár urat és a bent lévő képviselőket: gyanúval élve én vasárnap feljöttem már Budapestre, nehogy az legyen, hogy hétfőn valami gond történik a MÁV-nál, amiért én legyek a hibás, mert hétfőn reggel felültem egy vonatra. De ennél sokkal komolyabb az ügy. Tegnap azt láttuk, hogy megbénult a tömegközlekedés, megbénult a MÁV Magyarországon. Volt olyan járat, amely 180 percet késett, bár a menetideje csak két óra hossza volt. De volt olyan is, hogy nem érkezett be a Nyugati pályaudvarra a vonat, hanem Zuglóban megállt, és akár tíz kilométert is gyalogolniuk kellett az utasoknak, hogy egyáltalán be tudjanak jönni.

De tegnap a nagy káoszban elsiklottunk egy hír fölött. A Vácról Budapestre induló 6 óra 58-as vonat Csomádon megállt, mert lejárt a mozdonyvezető 12 órás műszakja, kiszállt a vonatból, és megvárta a következő mozdonyvezetőt, hogy egyáltalán el tudjon indulni a járat. De nem ez volt az egyetlen járat tegnap, hanem a 6 óra 26 perces vonat is, amely szintén Budapestre tartott, az is megállt Csomádon, mert lejárt a mozdonyvezető munkaideje, és megvárták a következő mozdonyvezetőt.

Amikor arról beszélünk, hogy a XXI. században, 2019-ben hogyan kellene a tömegközlekedésben a MÁV-nak működni, ezek nem igazán férnek bele. Tegnap reggel felébredtünk, december 2-án leesett az első hó, és az egész vasút megbénult. Az egész vonatközlekedés megbénult. *(Nacsa Lőrinc: És Budapest is!)* Az egész ország megbénult, nemcsak Budapest, hanem az egész ország is megbénult. *(Dr. Rétvári Bence: Budapest nem bénult meg? Budapestben minden rendben volt?)*

Tegnap kérdéseket intéztem Palkovics miniszter úrhoz a gazdasági bizottsági meghallgatásán, hogy hogyan fordulhat az elő, hogy ilyen állapotok uralkodnak a MÁV-nál. Nem azt hoztam fel, hogy mennyire koszosak a járatok, mennyire nem lehet alkalmazkodni a menetrendhez, hanem azt a kérdést tettem fel neki, hogyan fordulhat elő, hogy december 15-étől életbe lép az új menetrend, s az egyik legsarkalatosabb pontja a menetrendváltásnak az, hogy a Budapestre Szegedre tartó intercity-vonat menetideje 19 perccel rövidebb lesz. Mondhatnánk, hogy ez teljesen rendben van, mert kell, hogy ilyen fejlesztések történjenek, de mindig a részletekben van a bukta. A menetidő-rövidítés arról szól, hogy ez az IC-vonat most már nem áll meg Nagykovácsoson, Kecskeméten és Kiskunfélegyházán, több ezer ember munkába vagy iskolába járását megnehezítve vagy ellehetetlenítve.

Azt gondolom, hogy ha fejlesztésekről beszélünk, akkor nem úgy kell rövidíteni egy menetidőt, hogy kihagyunk ilyen fontos megállókat, hanem fejlesztéseket kell eszközölni. Erre Palkovics miniszter úr azt mondta, hogy fél évig fog ez a menetrend élni, fél évig majd nézik, hogy mi fog történni, és ha igazuk lesz az utasoknak - akik amúgy meg már egy petíciót indítottak, amit már több mint 3 ezren írtak alá -, akkor visz-

szatérünk az eredeti menetrendre. Igaz, azt is elismerte a miniszter úr, hogy indítanak majd sebesvonatot, csak ez a sebesvonat már nem a Nyugatiig fog közlekedni, hanem Kőbánya-Kispestig. Nagy jól tudjuk, hogy Kőbányán most metrófelújítás zajlik, ezért majdnem egy órába kerül Kőbányáról a metrópótló buszokkal, majd utána metróval bejutni a belvárosba. Szóval, megint csak az utasokat büntetik.

Én azt gondolom, hogy nagyon-nagyon nincs ez rendben. Amúgy hozzáteszem, hogy példát kellene venni a japánokról: ha a MÁV-nál ilyen káosz van, akkor a miniszternek le kell mondania. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Becsó Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport „Kelet - Nógrád lehetőségei” címmel. Megadom a szót.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az önkormányzati választások után most már minden feltétel adott ahhoz, sőt bizonyos helyeken szükségszerű is, hogy a részben megváltozott politikai térben, új gazdasági kihívások közepette, sajtószerű versenyhelyzetben újrapozicionálnak sok térséget. Ezek közé tartozik Kelet-Nógrád is.

A Salgótarján központú Kelet-Nógrád a rendszerváltás nagy vesztese volt, hiszen a szénbányászat és a nehézipar megroppanása, felszámolása, leépülése jelentős munkanélküliséget, gazdasági krízishelyzetet hozott a térségbe. A rendszerváltást követően nem volt olyan kormány, amelyik ne próbált volna meg valamilyen formában segíteni, a térség felzárkóztatását elindítani, de igazi áttörést a legjobb szándék ellenére sem sikerült 2010-ig elérni.

A 2010-es kormányváltást követően viszont esélyt kaptunk arra, hogy sokévnnyi helyben járás után végre saját kezünkbe vegyük a sorsunk alakítását, és a kormány kitüntetett figyelmével és támogatásával mellett megkezdjük az építkezést, Kelet-Nógrád tudatos fejlesztését. Az elmúlt kilenc év nem volt egyszerű, nem volt diadalmenet, számtalan buktatót kellett legyőzni, de elvitathatatlan, hogy nagyot léptünk előre. Kilenc éve nem volt olyan mutató, amelyben ne az utolsók között lett volna Nógrád, legyen szó munkanélküliségről, foglalkoztatásról, gazdasági teljesítményről vagy átlagkeresetről. Látva ezt, akkor három fő célt tűztünk ki magunk elé: erősíteni a gazdaságot, felhelyezni Magyarország fejlesztési térképére Nógrádot, ezen belül Kelet-Nógrádot, és erősíteni a helyi identitást. Az együttműködésnek, a kormány támogatásának és sok esetben a kézzelfogható összefogásnak köszönhetően napjainkra számos olyan fejlesztést hajtottunk végre, mely otthonosabbá, komfortosabbá tette térségünket, erősödött a Nógrád-tudat, és a gazdaságfejlesztés területén is több sikert könyvelhettünk el.

Ez alatt a kilenc év alatt bár voltak nehézségek, mert sújtott minket a főiskola megszüntetése, az elvándorlás, a több településen kitapintható szociális feszültség vagy a kutatással alátámasztott megyeszékhelyi boldogtalanság érzése, mégiscsak létrejöttek szabad vállalkozási zónák, megújult Hollókő és nemzeti kegyhelyünk, Szentkút, izgalmas tartalommal töltődött meg a Nógrád-Novohrad Geopark, kiemelt területfejlesztési támogatással számos önkormányzati fejlesztés valósult meg többek között Bányaterenyén vagy Pásztón, külön kormányzati támogatással realizálódtak gazdaságfejlesztési projektek, elindult a „Modern város” program Salgótarjánban, és a „Magyar falvak” program is sikerrel zajlik napjainkban.

De a legfontosabb, a kulcs, a non plus ultra a térség fejlődése szempontjából a 21-es út négy-sávósításának befejezése volt. Igaz, közel tíz évet veszítettünk azzal, hogy 2002 után nem kapta meg ez a fejlesztés a kiemelt figyelmet az akkori kormányoktól, az út megépítése megtorpant, de 2011-ben sikerült kimozdítani a holtpontról a beruházást, így ha késéssel is, de 2019-re megépült az 52 kilométeres szakasz mindannyiunk örömére. Ez az út, amely bekapcsolja Kelet-Nógrádot az ország gazdasági vérkeringésébe, amely megteremti a lehetőséget annak, hogy valóban újrapozicionáljuk térségünket, és új fejezetet nyissunk a fejlődésnek.

A közlekedési infrastruktúra fejlesztése az alap volt, hogy egyáltalán nagyobb dimenzióban tudjunk gondolkodni a térségünk fejlődését érintően. Öt olyan feladat áll előttünk, melyek megoldása, tartalommal való megtöltése a legfontosabb prioritás kell hogy legyen a kelet-nógrádi térségnek a jövőben. Először is, új alapokra kell helyezni Bányaterenyét és Pásztó város, illetve térségeik társadalmi és gazdaságfejlesztési együttműködését, továbbá a határon átnyúló kapcsolatokat. Lépéseket kell tenni az úgynevezett lyukas megye kiváltása érdekében Salgótarján és térsége újrapozicionálásával. A „Modern város” és a „Magyar falu” program mellett el kell indítani a „Modern magyar kisváros” programot. A gazdaságfejlesztés az elsődleges prioritás, de konkrét lépések kellenek a szociális felzárkóztatás és a képzés, a felsőoktatás fejlesztése területén is. És végül a geopark, a világörökség, a nemzeti kegyhely és a Mátra északnyugati részének szervezetileg is végiggondolt és fenntartható turisztikai fejlesztésére van szükség.

Biztos vagyok abban, hogy a térségen belül összefogással, együttműködéssel, egy kis szerencsével és a kormány további jelentős támogatásával képesek leszünk számos álmunk valóra váltására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkez-

zett Tapolczai Gergely képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Fogyatékossgal élő személyek világnapja” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ 1992-ben nyilvánította december 3-át a fogyatékossgal élő személyek világnapjává, ezzel is felhívja a társadalom figyelmét arra, hogy a sorstársaink helyzete, problémája mi lehet.

A magyar Országgyűlés 1998-ban fogadta el a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényt, majd 2007-ben ratifikálta a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt is. 1998 óta nagyon sok minden történt, nagyon sok előrelépés történt a fogyatékossgügy területén. Én most csak az elmúlt 9-10 évet venném végig, az idő rövidege miatt csak néhány elemet emelnék ki.

2010-ben a fogyatékos személyek 8 érdekvédelmi szervezete kapott 522 millió forintot, 2019-ben pedig már 13 érdekvédelmi szervezet és civil szervezet kapott 1,114 milliárd forintot. 2012-ben bevezettük a gépjárművásárlási támogatást, 2012 óta 3 ezer új, 2 ezer használt gépjármű vásárlását és 500 gépjármű átalakítását támogattuk 3,8 milliárd forinttal. A vakok önálló életvitelére való felkészüléssel kapcsolatban három új központot hoztunk létre, illetve újítottunk fel. A Vakok Állami Intézete számára 1 milliárd forint támogatást, a tatai központnak 1,3 milliárd forintot, illetve az agárdi rehabilitációs központra 2,2 milliárd forintot fordított a kormány.

Nagyon fontos előrelépés történt az infokommunikációs akadálymentesítés területén is. 4 milliárd forint segíti ezt a célt, különböző szervezetek támogatását. Maguk a szervezetek hoztak létre erre olyan alkalmazásokat, appokat, amelyek segítik a fogyatékos személyek önálló életvitelét. Ilyen például a hallássérülteket segítő Kontakt alkalmazás, ez egy videótolmácsolásos alkalmazás, a vakok, illetve gyengénlátók életvitelét segíti a Távszem alkalmazás, az értelmi fogyatékossgal élők önálló életvitelét segíti a Data például, vagy a beszédképteleneket segíti a Verbalio Afázia alkalmazás, illetve a kerekesszékesek és egyéb mozgássérüléssel élő személyek életvitelét segíti az úgynevezett Korlátok nélkül alkalmazás. Mindez 4 milliárd forintból valósult meg.

Az értelmi fogyatékossgal élő személyek számára az ő önálló életvitelüket segítik azok a központok, amelyek megyei szinten megvalósultak, és nagyon sok intézkedés történt még, például a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása kapcsán, és az erre fordított összeg is nagyban emelkedett. 2015-ben fogadtuk el tíz évre előre az országos fogyatékossgügyi programot. Vár ránk még rengeteg tennivaló, feladat, az elkövetkezendő öt évben is, és nem utolsósorban 2020 tavaszán fogja meghallgatni

az ország jelentését az ENSZ-egyezmény végrehajtásával kapcsolatban az Európai Bizottság.

Végül szeretnék gratulálni lengyel barátainknak, ugyanis 2010-ben hozta létre az Európai Bizottság és az Európai Fogyatékossgügyi Fórum az úgynevezett Access City-díjat, a „Hozzáférhető város” díjat, amelyet minden évben olyan város kap meg, amelyik a legtöbbet teszi az akadálymentesítés területén, vagy látható módon, fenntartható módon alakítja át a városok közlekedését vagy infrastruktúráját. Ilyen városokat díjaz, és ebben az évben Varsó kapta meg ezt a díjat. Ezúton is gratulálunk nekik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nyitrai Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Aktuális ügyek” címmel. Képviselő úr, ön a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Egy, az Egert és térségét, az egri és környékbeli polgárokat érintő nagy jelentőségű ügyben kértem napirend után szót és lehetőséget.

Örömmel jelentem, hogy jövő ilyenkorra már megvalósult az egriek több évtizedes álma, nevezetesen az M25-ös út formájában összekötjük Egert az autópályával. Az Eger-Budapest távolság így lerövidül, az út biztonságosabbá, gyorsabbá válik, jövő nyártól már használhatják a polgárok. Még több turista, még több vállalkozás érkezik majd a régióba, több bevételhez juttatva ezáltal az egri és környékbeli családokat, vállalkozásokat. A közvetlen autópályá-összekötéssel még több embernek tudjuk megmutatni azt, amire mi büszkék vagyunk, történelmi, egyházi emlékeinket, az egri borvidéket és a gyógyító vizeinket. Ezt az utat, amelyet eddig minden kormányzat megígért, tisztelt képviselőtársaim, a mostani kormány meg is valósítja; megígértük, megcsináljuk. A kivitelezés jól halad, magas szakmai színvonalon, a határidőket tartva. Mára már túl vagyunk a munka felén, még egyszer ennyi, és elérjük a célt.

Az egri és környékbeli polgárok képviseletében hadd köszönjem meg itt, a magyar Országgyűlés nyilvánosságára előtt az M25-ös utat Magyarország Kormányának, a kivitelezőnek, az építkezésen dolgozó szakértőknek, a munkásoknak pedig az előrehaladást. Kívánom, hogy a még hátralévő munkákat is jó minőségben és határidőben végezzék el. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából: „Programsorozat indul Szent II. János Pál pápa születésének 100. évfordulójára” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2020 több szempontból is fontos esztendő lesz, fontos dolgokról emlékezünk meg. Jövőre lesz a nemzeti összetartozás éve, hiszen fontos erősíteni az egész magyar nemzetben az összetartozás érzését a nemzeti tragédia évfordulóján, és nem a szomszédos nemzetekkel ünnepelni, ahogy itt egyes ellenzéki képviselők szeretnék. A Zrínyi-emlékévé is jövőre kerül megrendezésre.

Egy fontos évfordulóra szeretném felhívni a figyelmet. 2020-ban a világegyház és merem remélni, hogy az egyház keretein jóval túlmutatóan is a történelem egyik legnagyobb alakjára, Szent II. János Pál pápára emlékezünk születésének 100. és halálának 15. évfordulóján.

Szent II. János Pál pápa 1920-ban született Lengyelországban, az első közép-európai egyházfő volt, nagy hatású, az utazó pápa, a fiatalok pápája, aki rengeteget tett a békéért, és mindig felemelte hangját Európáért aggódva a keresztény értékek védelmében. A nagy pápa, a fiatalok pápája elevenen él a hívők és nem hívők emlékezetében és szívében. Azonban éppen a legfiatalabb generáció, az útját kereső fiatal nemzedék nem őrzi a pápával kapcsolatos személyes átélte emléket. Ők már csak úgy tekintenek rá, mint aki az új évezredben az egyház hajóját kormányozta, és emblematisztikus alakja volt a kommunizmus ledöntésének. Ezt szeretnénk élővé tenni számukra is, illetve a mai európai helyzet kialakulását tekintve üzenetet szeretnénk küldeni.

Korábban, 2011-ben egy fiatal baráti keresztény közösség már nagyot álmodott, és a magyar és lengyel EU-elnökség idején programsorozatot hirdetett a két nép ezeréves barátságának elmélyítésére, felélesztésére, különös fókusszal a fiatalokra. Rajz- és irodalmi pályázat keretében több mint tízezer alkotás és 6500 gépelt oldal érkezett határon innen és túlról. A nemzetközi konferencia hiánypótló anyagot állított akkor is össze a lengyel-magyar közös szentekről, amely kötet formájában is kiadásra került. Az első zárandokvonalat is ebben a rendezvénysorozatban gördült ki a Nyugati pályaudvarról, és büszkék vagyunk arra, hogy 2011. június 30-án a Szent István-bazilikába érkezett a Fekete Madonna kegykép hitelesített másolata, mely azóta a bazilika ékévé vált.

(11.10)

Közösségünk azóta sem tétlen, sok programot szervez annak szolgálatában, hogy a lengyel és magyar fiatalok tovább fonják az ezeréves barátság erős kötelét, és hitelesen őrizzék a kereszténységet Európában.

Európa keresztény gyökerei kihalóban vannak, a társadalom értékvesztetté vált, és soha nem látott erővel támadják az életet, a családot, a férfi és nő relativizálását látjuk, és azt gondoljuk, hogy további programokra, további figyelemfelhívó akciókra van

szükség. Ezért fontosnak tartjuk, hogy ezt az ismételt programsorozatot a jövő évben a szent pápa halálának (*sic!*) 100. évfordulójára meghirdessük, és ennek központi alakja Szent II. János Pál pápa legyen; őt állítsuk a fiatalok elé példaképként.

Jövőre tehát erre a százéves évfordulóra a Kelet-európai Fiatalokért Alapítvány Bese Gergő atya vezetésével és az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség programsorozatot hirdet, melyre szeretettel várjuk mindenki támogatását, csatlakozását. Terveink között szerepel rajzpályázat, irodalmi pályázat, köztérek elnevezése, emlékek állítása, konferenciák, zárandoklatok, táborok, fesztiválok szervezése, valamint egy kerékpáros túra Lengyelországba.

A fiatalokat előtérbe helyezve, a nagy pápára gondolva, emlékét élő módon ápolva, Európáért aggódva és a lengyel-magyar barátságot erősítve szervezzük majd meg a programsorozatot 2020-ban, amelyhez mindenkinek a támogatását és a csatlakozását szeretettel várjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Egy fontos nemzeti ügyről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, egy fontos nemzeti ügyről, egy fontos nemzeti feladatról beszélünk, egy olyan lehetőségéről, hogy mindannyian, akárhol is éljünk, akár az anyaországban, akár a Kárpát-medencében vagy bárhol máshol Európában, tudjunk tenni a határon túli magyarság érdekeinek érvényesítése javára.

Talán hallották képviselőtársaim, hogy a Székely Nemzeti Tanácsnak idén tavasszal siker koronázta azt a sokéves, egészen pontosan hatéves munkáját, amely után az Európai Bizottság zöld utat adott a nemzeti régiók fejlesztésére vonatkozó európai polgári kezdeményezésnek. Ezt a kezdeményezést hat évvel ezelőtt nyújtotta be a Székely Nemzeti Tanács, amelynek a lényege, hogy az Európai Unió fejlesztéspolitikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, ahol nemzeti kisebbségek jelentik a domináns többséget, és sajnos tapasztalat az - és ez kifejezetten igaz Székelyföldre -, hogy sajnos az anyaország szintjén ezeket a forrásokat megvonják, és olyan módon használják fel, hogy nem jut megfelelően ezeknek a térségeknek. Tehát itt rendkívül fontos célról van szó. És, mondjuk ki, a célja ennek a kezdeményezésnek az, hogy ilyen módon jussanak fejlesztési források, olyan fejlesztési források, amelyek járnak ennek a térségnek, annak érdekében, hogy ez a régió és Európában a többi hasonló karakterisztikájú régió meg tudja őrizni a nemzeti sajátosságait, nemzeti identitását.

Rendkívül tanulságosnak tartjuk, hogy az Európai Bizottság először nem adott lehetőséget arra, hogy

ez a munka megkezdődjön, ezért innen is gratulálok a Székely Nemzeti Tanácsnak a sokéves kitartó munkájáért, hogy végül is elérte ezt a közös sikert.

Tudjuk azt, hogy egy európai polgári kezdeményezésnek mi az ügyrendje, mi a logikája: egymillió aláírást kell egy év alatt összegyűjteni hét uniós tagországban. Úgyhogy ez egy rendkívül fontos feladat. És azt is tudni kell, hogy ez a kezdeményezés már elindult idén júniusban, tehát jövő év májusáig, tehát 2020 májusáig van idő összegyűjteni ezt az egymillió aláírást. Ezt szerintem nem kell különösebben hangsúlyozni, ez egy óriási feladatot ró mindenkire.

Én azt gondolom, hogy egy ilyen kérdésben itt az Országgyűlésben is szólni kell arról, hogy valamennyi közéleti szereplőnek, szervezetnek, politikai pártnak egységesen ki kell állni, és egységesen, a saját lehetőségeinek megfelelően ki kell vennünk a részünket ebből a munkából. De rendkívül fontosnak tartjuk azt is, hogy valamennyi politikai szervezet, akár kormánypárti, akár ellenzéki szervezet, amely rendelkezik nemzetközi kapcsolatokkal, használja ezeket a nemzetközi csatornákat, használja ezeket a nemzetközi fórumokat, hogy felhívja a figyelmét, hogy bizony, Európa több országában kell sikeresen teljesíteni ezt az aláírásgyűjtési kezdeményezést.

Ennek a kezdeményezésnek elérhető a honlapja, nemzetiregiok.eu, itt minden részletes információt megkapnak azok, akik ezt a rendkívül fontos ügyet szeretnék támogatni. Ugye, ez egy nagyon fontos nemzetpolitikai kérdés, én azt gondolom, hogy nem lehet elégszer hangsúlyozni itt az Országház falai között, hogy ezekben a kérdésekben félre kell tenni mindannyiunknak a pártpolitikai megközelítést, nemzeti ügyekben, a magyar nemzetet érintő kérdésekben közösen kell tudni dolgozni. Sajnos vannak olyan példák, amelyek ezzel ellentétesen hatnak.

De azt is el kell mondanunk, hogy ez a kezdeményezés nagyon fontos európai uniós értékeket is érint, hiszen a nemzeti kisebbségek jogainak védelme, érdekeinek képviselete nagyon fontos európai uniós érték. Egyrészt szomorú is, hogy Európában még erről beszélni kell, és olyan fejleményeket láttunk is, amelyek Erdélyben a határon túli magyarságot érintik, hogy sajnos ebben a kérdésben nem kellően aktív az európai politikai elit, és amikor olyan elfogadhatatlan jellegű kommunikáció vagy éppen kifejezetten fenyegető jellegű magatartás tapasztalható, akkor nem kellő hatékonysággal vagy nem kellő eréllyel szólalnak fel az Európai Unió politikai elitjéhez tartozó politikusok. Ezért is fontos, hogy ezekben a kérdésekben egységesen kommunikáljunk, és lehetőség szerint ebben egy nagyon-nagyon széles körű konszenzust tudjunk megteremteni az Unió szintjén.

Hangsúlyozom, hogy ez a kezdeményezés nem kifejezetten a magyar Országgyűlés hatáskörébe tartozik, de fontosnak tartottam felszólalni azért, hogy erről itt is tudjunk beszélni. Én azt gondolom, hogy a nemzetpolitika kérdéséről amúgy is méltatlanul keveset esik szó az Országház falai között, és én minden

egy alkalommal, amikor egy ilyen jellegű kérdés elének kerül, akkor hangsúlyozom azt, hogy mi magunk, a Lehet Más a Politika ezt valóban nemzeti ügynek tekintjük, és úgy gondoljuk, hogy súlyos hibát követ el az, aki ezt a kérdést úgy közelíti meg, hogy megpróbálja politikai haszonszerzés tárgyává tenni. Sajnos láttunk erre példákat egyébként minden oldalról, ugye, nem olyan régen egy ellenzéki párt határon túli választás esetében nem a magyar jelöltet támogatta, hanem az európai pártcsaládjának megfelelő ideológiai alapon választott támogatandó jelöltet. Mi ezt rendkívül súlyos, hibás lépésnek tekintjük, és ez mindenképpen súlyos károkat okoz a magyar nemzeti érdekek képviselete szempontjából. Én azt gondolom, hogy ezt is ki kell mondani, de azt is ki kell mondani, hogy a kormánypártokat mindig kiemelt felelősség terheli, hogy ebben a kérdésben legyenek nyitottak, és fogadják el azt, hogy az ellenzéki képviselők, az ellenzéki pártok részéről is a nemzeti elkötelezettség erre a munkára sarkall minket. Úgyhogy ezt a hozzáállást kérem önöktől is, tisztelt képviselőtársaim. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, tisztelt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy gyalázatos határozathozatalon van túl a Ház, hiszen a Fidesz-KDNP képviselői leszavazták a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását célzó javaslatomat, javaslatunkat. És azt is látjuk, hogy az az elképesztő cinizmus és tömény érzéketlenség, amely árad a kormánypárti képviselőkből, egészen egyszerűen ennyi év után is megdöbbentő.

Szeretném elmondani, hogy tegnap egy rövid vitát is lefolytattunk erről a kérdésről, a kilakoltatási moratórium kérdésköréről, és itt KDNP-s képviselőtársunk azzal érvelt, hogy jelen pillanatban is ki van hirdetve a kilakoltatási moratórium, tehát szerinte nem történnek ingatlankiürítések Magyarországon. Ezzel szemben a közvetlen munkatársaink csak az utóbbi egy hétben kettő hasonló eseményre kaptak idézőjeles meghívót. Nyilván semmilyen szerepünk nem lehet az ilyen eseményeknél, de igyekszünk a jogszerűtlen cselekményeket ellenőrzéssel élve a jogszerűség medrébe visszaterelni. Meg is hívtam KDNP-s képviselőtársamat egy ilyen eseményre, legalább a saját szemével lássa azt, hogy min mennek keresztül ezek a szerencsétlen sorsú emberek.

A helyzet az, hogy miközben a moratórium meghirdetés alatt van, családok veszítik el az otthonukat, teszik őket utcára, és eközben a végrehajtó csapatok mindenféle akadály nélkül a kisnyugdíjat, a létfenntartáshoz szükséges minimálbért és a nagyon alacsony kereseteket, jövedelmeket is 33, illetve 50 százalékos leltiltásokkal terhelik, ily módon még nehezebb helyzetbe

hozzák azokat a honfitársainkat, akik helyzetének a visszarendezése szinte lehetetlen.

Ezen ügyek kapcsán - ugye, november 15-én hirdették ki a kilakoltatási moratóriumot - további üzenetek sorjázna, és kapjuk ezeket. Az egyikből szeretnék idézni. November 13-án kellett a családnak elhagyni szeretett otthonát, a szülői házról volt szó, ahol felnőttek, és a gyermekeik is ott cseperedtek. 2004-ben vettek fel 7 millió forintot - papíron, ugye, devizahitelről van szó -, havi 34 ezer forintos törlesztőrészlettel. Ez egy-két éven belül 114 ezer forintra ment fel. És még így is, ameddig tudták, fizették ezt a terhet. Amikor nem tudták, akkor sem álltak le a törlesztéssel, hanem egy olyan részét fizették a törlesztőrészletnek, amely még kigazdálkodható volt nagy nehezen a családi költségvetésből. Végül 2017 közepén egy kedves úriember csengetett be a családhoz, hiszen a végrehajtók új technikájával élve már nem feltétlenül egy hadosztállyal érkeznek, hanem a kedves úriember bemutatkozott, ő az új tulajdonosa a család ingatlanának, a szülői háznak, a generációkon átívelő módon birtokolt otthonnak.

(11.20)

Közölte, hogy gyakorlatilag egy héten belül a családnak el kellene költöznie, és jó lenne, ha ezt megtenné 13-ig, hiszen 15-én meghirdetik a kilakoltatási moratóriumot. Tehát az is látszik, hogy mesterségesen pörgetik fel a tevékenységüket mind a végrehajtók, mind pedig azon idézőjeles új tulajdonosok, akik akár lakottan vásárolnak meg nyomott áron egy ingatlant, és aztán, idézőjelben természetesen, de részt vesznek a családok kálváriájában, hiszen a családnak így meg kell oldani ezt a helyzetet. Két napja volt tehát a famíliának arra, hogy elköltözzön. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy több gyermekkel rendelkező családról van szó. Tehát albrétekeresés közben ahol megemlítik, hogy több gyermekkel élnek együtt, nagyon sokszor falakba ütköznek, vagy olyan feltételekbe, amelyeket nem tudnak teljesíteni.

Természetesen, amikor eljött a kilakoltatás napja, még nem készültek el mindennel, még a holmijukat pakolták, és engedélyt kértek arra, hogy az ott maradó tárgyakért legalább visszajöhessenek. Ezt sem fogadták kitörő örömmel az új tulajdonos érdekeltiségébe tartozó személyek, hiszen attól féltek, hogy a kilakoltatási moratórium beálltával, ha a család adott esetben részben csak a holmijai tekintetében ott marad, nehogy esetleg véglegesen is ott maradjon. Ilyen elképesztő szituációk állnak tehát elő Magyarországon. A helyzet az, hogy miután ezt a családot elzavarták az otthonából, és közölték velük, hogy a generációkon átívelő módon birtokolt otthon, szülői ház már nem lehet az övék, a bank további 13 millió forintot követel rajtuk.

Ezek azok a helyzetek, ahol a pártállások eltűnnek, és ahol, úgy gondolom, hogy erkölcsi kérdésekről

beszélünk már. Ilyen feltételrendszer megindokolhatatlan. Nincs olyan jogi érv, nincs olyan gazdasági érv, nincs olyan kormányzati érv, amely elfogadhatóvá tenné családok ilyen módon történő kisemmizését, ezért követeljük továbbra is a kormánytól, hogy hirdesse ki a kilakoltatási moratóriumot, és tartsuk fenn együtt egészen addig, ameddig ez a problémakör nem oldódik meg.

Ígérem, rólunk még nagyon sokat fognak hallani ezekben a kérdésekben. Szárazon tartjuk a puskaport, és egyetlen családot sem hagyunk az út szélén, mert ez a kormány sajnos nagyon sokakat ott hagyott. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Ezeket az ajándékokat tehetné a Nagykuság csizmájába a Mikulás” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Karácsony előtt egy másik kedvelt ünnepünk, illetve kedvelt esemény van, ez a Mikulás érkezése. Politikai értelemben véve bár a Mikulás kevés dologban tud segíteni, mégis fontos lenne áttekinteni azt a kívánságlistát, amellyel szűkebb hazámnak, a Nagykuságnak mindenképpen segíteni lehet.

Ezek azok az úgymond virtuális ajándékok, amelyekre szüksége lenne a Mikulástól a saját csizmájába a Nagykuságnak, és ezeket az ajándékokat, amelyeket fel fogok sorolni, vagy ezeket a kívánságokat, amelyek a listán szerepelnek, úgy állítottam össze, amelyek talán felmenő sorrendben a legfontosabb és legszükségesebb erőforrásokra és ezek hiányára fognak választ adni.

Karcag kivételesen jó helyzetben van a Nagykuság fővárosaként, és ezáltal a Nagykuság is, hiszen a parlamentben összesen három karcagi képviselő van jelen, és egyébként hat karcagi, nagykusági származású képviselő is van, így úgy gondolhatnánk, hogy a Nagykuság ügyei kiemelt figyelmet érdemelnek, illetve kiemelten szokták kezelni, azonban nagyon sokszor látjuk, hogy mégsem.

Az egyik ilyen hiányzó elem, és ami a listán első helyen szerepelne, az a Nagykuság megközelíthetőségében rejlik. A Nagykuság meglehetősen nehezen közelíthető meg. A 4-es útnak a nagyon-nagyon régóta várt fejlesztése, az M4-es autópályává, majd később már autóúttá alakítása sem ért el a térségbe. Lényegében ez a fejlesztés, ha elkészül 2022-re, pont a Nagykuság határánál, Fegyverneknél fog megállni, így a Nagykuság szívét egyáltalán nem fogja elérni. Azt pedig magyarázni nem kell, hogy milyen fontos lenne a fővárossal való gyors és hatékony összeköttetése a térségnek.

De ha a 4-es útra nézünk, akkor egy másik nagyon komoly probléma van, ez a kereszteződések kérdése. Ez meglehetősen banális kérdésnek tűnik, de ha megnézzük, hogy kettő olyan nagyon kritikus pontja van a 4-es útnak, az egyik Fegyverneknél, a másik Karcagnál, amely a halálútnak a halálkereszteződése, éves szinten tucatszámra történnek a nagyon súlyos balesetek, és sajnos minden évben van halálos áldozata ezeknek a szintbeli kereszteződéseknek. Ha valamit kívánni lehetne a Nagyknúságnak, akkor azt lehetne, hogy ezeket a kereszteződéseket a lehető leghamarabb biztonságossá tegyék.

De vannak elmaradott más útszakaszok. Lassan a járhatatlan felé araszol a Túrkeve-Kisújszállás közötti útszakasz, ami pedig azért fontos, mert a külső perifériáját a Nagyknúságnak lényegében ezek az utak kötik össze. Ha nincs az út, nincs meg az az infrastruktúra, amely odavonazná a befektetéseket, vagy a munkahelyadókat, akkor lényegében ezek a települések lekerülnek a térképről, és eltűnnek a munkavállalók, illetve a munkáltatók szeme elől.

A második nagy csomag az egészségügy fejlesztése. Nagyknúság és térségét a karcagi kórház látja el, amely 110 ezer ember egészségügyi ellátásáért felelős. A kórház folyamatosan veszített és veszít ellátási csomagjából, éppen ezért az lenne a legfontosabb, hogy akadályozzuk meg azt, hogy szűküljön az aktív ellátás száma, sőt fejlődjön a kórház, fejlődjenek ne csak a kórháznak a központi telephelyein az osztályok, hanem fejlődjenek az egyéb településeken lévő telephelyek, adott esetben akár Kunhegyesen is jó fejlesztés és jó egészségügyi fejlesztés legyen, és sikerüljön azokat a szakrendelőket akár Túrkevéről, vagy azokat a rendelőhelyeket - akár Kunhegyesről, Abádszalókról vagy Tiszafüredről beszélünk - úgy fejleszteni, hogy ezek egy nagyon jó egységet képezzenek a karcagi kórházzal, és ne mindig a területi ellátóhelyeken kívül, például Egerben vagy Debrecenben kelljen igénybe venni az egészségügyi ellátást.

De lehetnének meglepetésajándékok is. A meglepetésajándékok azok a munkahelyek, azok a munkahelyfejlesztések, amelyek segítenek az ország egyik legnehezebb helyzetben lévő térségének a munkaerő-megtartásában. Az ötödik legrosszabb belföldi elvándorlással rendelkező statisztikát sajnos Jász-Nagyknun-Szolnok megye, és ezen belül is ez a térség tudja felmutatni. A Jász-Nagyknun-Szolnok megyei adatokat messze a Nagyknúság és Kelet-Jász-Nagyknun-Szolnok megye tudja produkálni. Éppen ezért nagyon fontos, hogy azt az ezerfős évenkénti különbözetet, amely jelentkezik, ne szenvedje el a térség, ne vándoroljanak el főként a munkavállalók és aktív munkaképes korúak Nyugat-Magyarországra vagy egyébként külföldre. Nekünk az lenne a fontos, hogy mindenki a Nagyknúságban tudjon boldogulni, aki a Nagyknúságban született.

És egy nagyon fontos pluszajándék lehetne - a hiányos utak mellé, ha meg lehetne az utakat javítani - a tömegközlekedés javítása.

Sajnos a tömegközlekedésben, bár a 100-as vasútvonal ütésként átmegy a Nagyknúság szélén, mégis befelé haladva mind az egyre szűkülő Volánbusz-járatokkal, mind egyetlenegy, még működő vasúti mellékvonallal tudunk számolni, ami érdemben segíti a tömegközlekedést.

Ezeket kellene fejleszteni, hogy Tiszafüredről Karcagra vagy Abádszalókról Karcagra, vagy Karcagról adott esetben Túrkevére megfelelő legyen a tömegközlekedés. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ezt kívánhatjuk, ezt szeretnénk, ha a Mikulás virtuális vagy tényleges ajándékként is a Nagyknúság csizmájába tudná helyezni 2019-ben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padso-raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A hazai e-sport helyzetéről és a kormány feladatáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két és fél évvel ezelőtt egy aprócska politikatörténeti esemény történt ezen Ház falai között, ugyanis első alkalommal hangzott el az e-sport kifejezés a magyar Országgyűlésben. És nemcsak egy kifejezés volt, hanem több felszólalás keretében is próbáltam szorgalmazni azt, hogy az e-sportért tegyen meg minél többet a kormány, legyen ez a közbeszéd része, és induljon el ennek a területnek az átfogó rendezése, fejlesztése kormányzati szinten és kormányzati segítséggel.

Apró sikerek történtek, például a parlamenti frakcióval rendelkező pártokat megkérdezték, egy-egy képviselőjük nyilatkozott illetékes szervezetnek ilyen témában, kerekasztal-beszélgetés volt, és talán mindezek hatására is aztán a kormány is lépett egyet, egy mondhatni nagyot, de csak egyszeri segítségként, támogatta közel 2 milliárd forinttal a visegrádi négyekre vonatkozóan egy Future Sports Festival lebonyolítását. Akkor nagyon sokan örültek, hogy úgy tűnik, hogy akkor a kormány is érzékeli az idők szavát, és lépni fog ezen terület kapcsán.

Deutsch Tamás is nagyon hangzatosan nyilatkozott, hogy felhelyezzük az e-sport térképére világszinten Magyarországot, de aztán sokak várakozásával ellentétben nem sikerült további lépéseket tenni. Például az idei évben ugyanezt a fesztivált már töredékével támogatta csak a kormány.

Persze, apró sikerek azért voltak, szakosztályok jöttek létre, e-sport-szakosztályok Miskolcon, Debrecenben az egyetemen, vagy éppen az MTK is létrehozott, a Budapest Honvéd, a Fradi, az Újpest létrehozott ilyen szakosztályokat, és elindult végre egy hazai nemzetközi bajnokság az e-sport területén is. Tehát voltak apró előrelépések, de ha azt nézzük, hogy világszinten hol tart ez a terület, akkor azt kell mondanunk, hogy fényévekre le vagyunk maradva.

(11.30)

Néhány példát azért szeretnék mondani. Tehát például Dél-Koreában, ami az egyik őshazája az esportnak, ott régóta nemzeti sportként tekintenek erre. A népszerűsége túlszárnyalja a hagyományos sportokét, illetve lassan két évtizede államilag támogatott tevékenységi forma is, és gyakorlatilag a társadalom fele valamilyen formában játszik vagy nézi az esportot. Dániában például az ottani kulturális miniszter egy esportbizottság létrehozását jelentette be, hogy az ottani társadalommal minél jobban meg tudják ismertetni ennek a sportolási formának a mindennapjait. Hát, kicsit messze vagyunk tőle. Képzeliük el, hogy Kásler Miklós majd mikor fog ilyen téren nyilatkozni - erre talán még várhatunk néhány évet. Amerikában régóta sportolói vízum jár a kiváló esportolóknak, vagy éppen ösztöndíjakkal támogatják őket, és lehetne mondani Kínát, amely gyakorlatilag egy külön esportvárost hoz létre hatalmas, 42 milliárd forintnyi támogatásból. Tehát ezekhez képest, lehet nyugodtan mondani, hogy fényévekre vagyunk a többi országtól, és ahhoz képest, hogy mennyire gyorsan fejlődik ez a terület, világszinten egyébként 450 millió ember játszik vagy nézi ezeket a sportokat. Magyarországon, amikor első alkalommal felszólaltam, akkor még azt lehetett becsülni, hogy körülbelül 250 ezer embert, alapvetően inkább fiatalokat érint, ma már inkább a félmillió a helyes szám. Ez is mutatja, hogy mennyire gyorsan fejlődik ez a terület.

Így én arra szeretném a mostani felszólalásomban is biztatni a kormányt, hogy foglalkozzon áthatóan, stratégiai szinten ezzel a területtel. Én két éve úgy fogalmaztam, hogy a közbeszéd részévé kellene tenni. Ilyen téren is lenne még bőven tennivaló, mert nagyon sokan azt sem tudják, hogy mi az, és különböző sztereotípiák élnek az emberek fejében, főleg negatív sztereotípiák. Tehát nagyon fontos lenne ezeknek az eloszlása. Fontos lenne ugyanakkor, őszintén beszélve arról, hogy persze ennek a területnek is lehetnek hátrányai, függőséget okozhat, ezekkel is foglalkozni kell, megelőzni ezeket. A kormánynak támogatnia kellene minél több alulról szerveződő kezdeményezést, akár dán példára egy esportbizottságot is létre lehetne hozni, hogy döntéshozói szinten legyen megvitatva az érintettekkel, hogy miben tudnak még támogatást nyújtani; de például azt is mondhatnám, hogy Franciaországban és Norvégiában külön esportörvény létezik, amely a versenyzők és a csapatok jogállásáról vagy a versenyszervezés kritériumairól szól. A szabályozói kérdések viszont még nem egészen tisztázottak nálunk meg sok országban, de itt van Franciaország és Németország példája. Lehetne beszélni a tehetséggondozás fontosságáról, hogy ebben milyen lépésekre lenne szükség, és még lehetne bőven sorolni, hogy milyenfajta teendői lehetnének döntéshozói szinten is egy kormányzatnak.

Így tehát felszólalásom végén arra szeretném ismételtelen felszólítani, felkérni a kormány illetékes

képviselőit, hogy járjanak élen ezen terület gondjának a viselésében, segítsék őket, rengeteg módon megtehetik ezt. A Jobbik továbbra is ebben partner szeretne lenni, és minden segítséget megadunk ehhez.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A hazai agrárium kihívásai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Óriási gond van, a hazai és európai méhészek tömegesen adják fel ezt a hivatást. Azzal kapcsolatban, ami miatt úgy éreztem, hogy itt a Ház falai között újra meg kell szólalnom ebben a kérdésben, az az, hogy a vadbeporzók eltűnése tovább súlyosbítja a helyzetet, már a tekintetben, hogy a méhészcsoportokon kívül még milyen széles társadalmi réteget érint ez a probléma. De beszélhetnénk a biológiai sokszínűség visszaszorulásáról, vagy éppen az élelmiszereink hatékony beporzásának hiányából fakadó nemzetbiztonsági kockázatról.

Egyébként világszinten a méztermelés egyharmadát az Európai Unióban fogyasztjuk el, ez 550 ezer tonnát jelent évente, és ennek mintegy felét tudjuk az Európai Unióban előállítani, a másik része értelemszerűen harmadik ország irányából érkezik. Ez jellemzően egyébként Kína, Ukrajna, Argentína és Mexikó, ez a négy állam adja az Európába behozott méznek több mint 80 százalékát. És egyre többet hoznak be erre a piacra. Amikor a méhészcsoportok problémájáról, a magyar mézről beszélek, akkor azért emlegetem ennyit Európát, hiszen ne felejtjük el, hogy egy közös agrárpolitika keretében együtt kell gondolkodjunk, együtt kell működjünk, már csak azért is, mert az a feltételrendszer, amiben működnek ezek a gazdaságok, az egységes.

Egyébként, amikor azt mondom, hogy óriási gondban vannak a méhészek, az számszerűen annyit jelent, hogy csak az elmúlt egy évben 20 százalékkal csökkent a méz felvásárlási ára Magyarországon, de ha tíz évre kivetítem, akkor 60 százalékos csökkenésről beszélünk. Egész egyszerűen ki kell jelenteni, hogy így nem lehet megélni. Hála az égnek, tényleg egy szigorú élelmiszer-biztonsági rendszer van az Európai Unión belül, de sajnos a konkurenciának, ami megjelenik ezen a piacon, nem kell megfelelnie ennek a szigorú élelmiszer-biztonsági feltételrendszernek.

Csak egy példát kiragadva, Kínában például egyáltalán nem tiltják azt, hogy a mézhez hozzátegyenek anyagokat vagy onnan kivegyenek anyagokat. Az úgynevezett gyantaszűrt méz, ami Kínából származik, gyakorlatilag beazonosíthatatlanná teszi az adott mézet, ami, lássuk be, komoly problémát jelent, a hamisítóknak ez egy valóságos aranybánya. Arról nem is

beszélve, hogy így azok a szermaradványok sem mutathatók ki a mézből, amelyek komoly veszélyt jelenthetnek a mi egészségünkre. De ahogy már mondtam, mégis bejöhethet ez a méz az európai piacra, és így egyáltalán nem korrekt módon versenyezhet azon méhészeti termékekkel, amelyek betartják a jóval szigorúbb feltételrendszert.

Ennek pedig nyilvánvalóan az az oka, hogy jellemzően a német autóipar oltárán feláldoztuk az európai agráriumot, és olyan kereskedelmi megállapodásokat kötöttünk a világ nagy részével, melyek azt irányozzák elő, hogy minél kevesebb vámmal, minél kevesebb jogszabályi különbözőséggel találkozunk a piacok között, és ennek sajnos a magyar és az európai vidék és termelők isszák meg a levét.

Egyébként a hazai méhészek által termelt méz nagyjából kétharmadát külföldön értékesítjük. Sajnos javarészt javító mézként jelenik meg a magyar méz más mézekben, tehát a behozott, gyakran kínai vagy más országból származó hamisítvány vagy silány minőségű mézet ezzel javítják fel, keverik össze, és így már európai mézként jelenik meg nagyon gyakran a piacokon. Az egyharmadát fogyasztjuk el idehaza.

Számszerűen egyébként ez a csökkenés a felvásárlási árakban úgy néz ki, hogy mintegy 2,4 eurót kapott egy magyar méhész tíz évvel ezelőtt egy kilogramm virágmézért, ma már ez csak 1,7 euró. Ezen a helyzeten az sem segít, hogy a kormány, talán látva, érzékelve a segélykiáltásokat, némi lépéseket ígért be, azaz jövőre a jelenlegi 500 forintos méhcsaládonkénti támogatás 1000 forintra fog emelkedni, és valamiféle európai védjegyrendszer is kialakulóban van. De sajnos a támogatások még mindig utófinanszírozásúak, ami egy régi követelése a méhészeknek. Szeretnék, ha ezen változtatások történének, és a következő uniós ciklusban már nem ilyen formában kapnák meg az esetleges támogatásokat; illetve a marketing területén is még rengeteg teendőnk van.

Ezzel a felszólalással is szerettem volna felhívni az ágazat problémáira a figyelmet, és arra sarkallni a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy nagyon gyorsan tegyünk valamit. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, független képviselő: „A magyar gazdák problémái” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom nevében szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét a teljesség igénye nélkül néhány, a magyar gazdatársadalom jelentős részét érintő és egyre súlyosbodó problémára.

Rögtön az első helyen a piacszerzést, a termékeink piacra juttatását és a felvásárlási árakat említe-

ném, de hasonlóan fajsúlyos probléma a munkaerőhiány, mint ahogy ebbe a körbe kell sorolni a vis maior ügyek kezelését, a kárenyhítési alappal kapcsolatos problémákat.

(11.40)

De sajnos a vezető problémák, a vezető gondok között szerepel például az adó-visszaigénylések, a birtokrendezés késlekedése, illetőleg a különböző uniós támogatások kifizetése körüli késedelmek és visszáságok problematikája.

Az időkeret szűkösségére való tekintettel mintegy áttekintő jelleggel fogok ezeken a problémákon most végigmenni, és a közeljövőben igyekszem ezeket majd tételesen, külön-külön részletesen feldolgozni és bemutatni.

Ami a felvásárlási árak kérdését jelenti, és ha csak a gyümölcságazatra gondolunk - ez hozzám a családi gazdaságunk révén közelebb is áll -, akkor azt mondhatjuk, hogy relatíve sikeres évet zárunk, de ez nagyobb részt annak köszönhető, hogy a lengyel, illetőleg a nyugat-európai versenytársak olyan fagykárokat és vis maior károkat szenvedtek el, amelyek segítették a magyar gyümölcsök, legalábbis a magyar gyümölcsök egy részének piacra jutását és egy átlagosnál valamivel magasabb felvásárlási ár kialakulását. De gyakorlatilag ez az oroszulettyszerű, szinte a környezetnek, az éghajlatnak, az időjárási tényezőknek való kitettség egyik évben előnyünkre, másik évben a hátrányunkra fordul.

Itt a híres, a méltán híres magyar-lengyel barátság talán némileg csorbát látszik szenvedni, ugyanis gyümölcsfronton a lengyel barátaink a legnagyobb versenytársaink, és az ottani kedvező szerkezetátalakítás, illetőleg az ő piacrajutási lehetőségeik, akár a fehér orosz útvonalakat kihasználó, Keletre történő értékesítési lehetőségeik és a jóval magasabb támogatások komoly előnyt jelentenek a lengyel gazdáknak, éppen ezért képesek jóval versenyképesebb árakon értékesíteni a lengyel gyümölcsöket akár a magyar piacon is.

Aztán mindjárt itt van a munkaerőhiány kérdésköre, amely teljesen abszurd, tudathasadásos módon az északi és északkeleti megyékben egyszerre van jelen a munkanélküliséggel, és igaz, hogy valamennyit javul a helyzet azokon a településeken, ahol a közmunkát megfelelően megszervezik, de ott, ahol a közmunka és a mezőgazdasági idénymunka, szezonmunka közötti átjárást a helyi közmunkaszervezők, a helyi önkormányzatok nem megfelelő eréllyel biztosítják, ott bizony egyre súlyosabb gondokkal küszködnek a kézimunkaerő-igényes ágazatok, a zöldség-gyümölcs ágazat kifejezetten ilyen. Itt a gépesítettség, mondjuk, a szántóföldi kultúrákhoz képest jóval csekélyebb mértékű a termelés jellegéből adódóan.

Aztán utaltam egy vagy két perccel ezelőtt a Kárenyhítési Alap problémájára. Ez a tavaszi fagykárok,

viharok, jégkárok idején - főleg a májustól szeptemberig terjedő időszakban - visszatérő rémálom, ugyanis hiába van legalább 20 milliárd forint körüli összeg a Kárenyhítési Alapban, ez az alap jelen állás szerint a nevének megfelelő hatást vagy célt sem tudja betölteni, funkciót sem tudja betölteni, mert legfeljebb kárenyhítetési alapként lehet csak nevezni; hiszen a számítási módszer, a számítási képlet miatt azt látjuk, hogy többmillió vagy több tízmillió terméskiesés esetén legfeljebb néhány százézeres kárenyhítéssel számolhat az adott gazda.

Az adó-visszaigénylések kérdése talán a legcsekélyebb súlyú probléma. Itt azt emelném ki, hogy a tárgyévét követő év májusában történő jövedékiadó-visszaigénylés, a gázolaj utáni jövedékiadó-visszaigénylés szabályain talán időtényezőként tekintve illendő lenne javítani; mint ahogy a birtokrendezés is késlekedik, folyamatosan ígéretik. Valóban, erre többször elhangzottak már különböző javaslatok. A Mi Hazánk Mozgalom nagyon bízik abban, hogy februárban ez a Ház elé kerül, legkésőbb márciusban sikerül elfogadni, és szakaszos hatályba léptetéssel vagy akár egy egyszeri hatályba léptetéssel minél hamarabb el tudjuk kezdeni fölszámolni az osztatlan közös tulajdon problémáját, amely a Mi Hazánk Mozgalom szerint az egyik legkomolyabb akadály a egészséges birtokszerkezet és a mezőgazdasági vérkeringés kialakulásának.

Végül, de nem utolsósorban szeretném felhívni a figyelmet a pályázati visszásságokra, a pályázati kifizetések problémáira. Rögtön itt van egy olyan gyümölcsstelepitési jogcím, ahol korábban azonos történeti tényállások mellett nyertek tömegesen pályázatot, most dettó ugyanolyan tényállás mellett visszautasítanak pályázatot, sok milliárd forintot megspórolva ezzel teljesen értelmetlen, önsorsrontó módon Brüsszelnek.

Ezen jó szándékkal, megfelelő jogértelmezéssel lehetne javítani; mint ahogy arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy nonszensz, hogy másfél-két éves vagy két és féléves elbírálási határidők vannak a pályázatoknál, és legalább ennyi a kifizetési határidők csúszása. Ez egyenes út a gazdák tönkremeneteléhez, éppen ezért ezeket a határidőket lényegesen le kell rövidíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, független képviselő: „Az oktatásról mindenkinek a túlterheltség jut eszébe” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ennek a kormánynak a ténykedését sorozatosan pedagógustüntetések kísérik, és mindez nem véletlen.

Az oktatásban rejlő, illetve jelentkezett problémáknak az eredője és elsődleges oka valójában az,

hogy a kormány egész egyszerűen nem bízik a pedagógusokban. Pedig azokról az emberekről beszélünk, akik azért kelnek fel reggelente, hogy már reggel 8 órától a mi gyermekeinkkel foglalkozzanak, az ő útjukat egyengessék, és ők azok, akik nálunk, szülőknél is több időt töltenek el a mi gyermekeinkkel.

Nincs más megoldás tehát, mint hogy bízunk bennük, és a megbecsülésünket, a segítségünket érzékeltetjük az irányukba; mind a politika, mind a szülők részéről ez elengedhetetlen. Nem mindegy, hogy nekik milyen a közérzetük, milyen a mentális állapotuk, milyen a jövőképük, hogyan áll oda egy pedagógus a gyerekek elé, milyen példát mutat nekik, és gondoljunk bele, hogy ők mindennap 20-25-30 gyermekkel kell hogy foglalkozzanak, minél hatékonyabban és minél nagyobb nyugalommal és szeretettel.

Ők azok, akik a gyermekeinkkel való törődést követően sem tehetik le a lantot, hanem bizony adminisztrálnak, kirándulást szerveznek, színházi programok közül választanak, szülői értekezletet tartanak, továbbképzésekre járnak, és a KRÉTA-rendszerrel is nekik kell szenvedni, mert olyan elképesztően működik a kormány által az iskolákra erőltetett informatikai rendszer, amely gyakorlatilag csapnivaló.

Elengedhetetlen tehát az, hogy a kormány a korábbi ígéretét egyébként bevaltsa, és a minimálbérhez kösse a pedagógusok fizetését azért, hogy kiszámítható jövőképük legyen, és az értékállóságát ezáltal tudják biztosítani. De emlékeztetnünk kell arra, hogy 2013-ban, amikor a pedagógus-életpályamodellt bevezették, ezt megígérte a kormány, majd amikor eljött volna az ideje, hogy ez alapján ki is fizessék a tanárokat, és valójában ennek anyagi vonzata is lett volna, akkor gyorsan visszavonták ezt az intézkedést, és az elmúlt hat évben mindenféle gazdasági sikerpropaganda ellenére nem tudták bevezetni azt, illetve visszavezetni, hogy valóban a minimálbérrel együtt emelkedjen a tanárok fizetése.

Ez a túlterheltség nemcsak a pedagógusokra jellemző sajnos, hanem bizony a gyerekekre is. Minden józan eszű ember számára teljesen egyértelmű, hogy az óraszámcsökkentés elengedhetetlen, nem tűr most már halasztást. Ráadásul a pedagógushiány és a pedagógiai munkát közvetlenül segítő dolgozók hiánya miatt a tanároknak sokszor olyan munkát is el kell végezni, ami nem is az ő feladatuk lenne, ha lenne megfelelő számú dolgozó.

A tananyagot is csökkenteni kell, mert egészen elképesztő, hogy a gyerekek mennyire túlterheltek, és ez minden évfolyam minden osztályára igaz. Nagyon sokszor ráadásul nemcsak sok a tananyag, hanem egész egyszerűen nem az életkoruknak megfelelő módon tanítjuk meg nekik azt a tudást, amire egyébként kérdéses, hogy az életben bármikor egyáltalán szükségük lesz-e. Fontos lenne tehát, hogy ételszerűbben alakítsuk ki az oktatást, és a gyerekek életkorának megfelelően adjuk át nekik az ismereteket.

Botrányos a KRÉTA-rendszer működése is; ez a tankönyvpiac átalakításához hasonló, hogy úgy erőltetnek rá egy informatikai rendszert az iskolákra, hogy az nagyon sok tekintetben rosszabb, mint a korábban a vetélytársak által kifejlesztett rendszerek, olyan alapvető dolgokat nem tudnak benne a pedagógusok eszközölni, mint hogy például üzenetet küldjenek a szülőknek.

Tehát rengeteg probléma tetézi az oktatást, és ha már említettem a tankönyveket, akkor arról is szólnom kell, hogy bizony az ingyenes tankönyveknek a látszata valósul csak meg Magyarországon, hiszen vannak olyan minőségi tankönyvek, amelyek vagy nem szerepelnek a tankönyvlistán, ezért nem is lehet őket megrendelni - ezek nem ingyenesek -, vagy ha szerepelnek is a tankönyvlistán, nem férnek bele abba a keretösszegbe, amit meghatározott a kormányzat az egyes évfolyamok, az egyes osztályok számára. Tehát igenis, bővíteni kellene annak a lehetőségét, hogy milyen tankönyveket adunk ingyen a gyerekeknek, mert nem ezt az intézkedést szeretnénk egyébként természetesen ostorozni, hiszen minél inkább csökkenteni kell az anyagiakból eredő terheket a szülőkre, a családokra vonatkozóan, és az ebből adódó különbségeket

is, de az, hogy minőségi tankönyvekből taníthassanak a pedagógusok, elengedhetetlen lenne.

(11.50)

Tehát a Mi Hazánk Mozgalom szerint ugyanazokhoz a hibákhoz, amelyeket elkövetett a kormányzat még a nemzeti köznevelésről szóló törvény megalkotásakor, csökönnyös módon ragaszkodik, pedig minden józan ember számára világos, hogy változtatásra van szükség. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

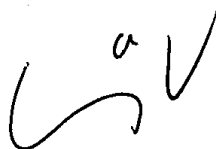
Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2019. december 9-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 11 óra 51 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)